

*Josefin Waldenström
och Tilda Wennerstål*

#kämpamalmö

Mobilisering, reaktivitet, gemenskap



MEDIA AND COMMUNICATIONS STUDIES • LUND UNIVERSITY
Förtjänstfulla examensarbeten i MKV 2015:I

*Josefin Waldenström
och Tilda Wennerstål*

#kämpamalmö

Mobilisering, reaktivitet, gemenskap

För en komplett förteckning över bokutgivningen vid
Medie- och kommunikationsvetenskap, Lunds universitet,
se slutet av boken

© Josefin Waldenström och
Tilda Wennerstål 2015

Sättning & Grafisk design
Jonas Palm

ISBN
978-91-7267-377-9

Tryck
Media-Tryck, Lund University, Lund Sweden 2015



Förord

Det här är en rapport i serien *Förtjänstfulla examensarbeten i medie- och kommunikationsvetenskap* (FEA). Rapportserien kom till i syfte att uppmärksamma och belöna uppsatser av särskilt hög kvalitet. Tanken är också att på detta sätt göra läsvärda och väl genomförda arbeten tillgängliga för en större publik än den som ryms i seminariesalen. De arbeten som publiceras fyller därtill en viktig pedagogisk funktion då de visar på hur man framgångsrikt genomför ett självständigt examensarbete i ämnet, vilket kan fungera som inspiration för andra studenter.

Josefin Waldenströms och Tilda Wennerståls kandidatuppsats studerar politiska uttryck och sociala rörelser i en medialiserad tid med utgångspunkt i hashtaggen #kämpamalmö. På ett mycket övertygande och självständigt sätt, utifrån sammanvävda empiriska och teoretiska trådar, argumenterar författarna för nya medieberoende politiska uttryck och identitetsformer i det samtida västerländska samhället. Genom arbetet visar författarna särskilt stort prov på akademiskt självständigt förhållningssätt.

Innehållsförteckning

Förord	3
Ett motstånd mobiliseras	7
Syfte	8
Tillvägagångssätt	11
En kvalitativ fallstudie	11
En kvalitativ innehållsanalys	12
Urval och avgränsning	12
Metodkritisk reflektion	13
Teoretiskt ramverk	15
Forskningsbakgrund: medieperspektiv på sociala rörelser	15
Våra utgångspunkter: alternativt politiskt engagemang	16
Teman - mobilisering, reaktivitet, gemenskap	18
Kämpa Malmö	19
Reaktivitet: främlingsfientlig framgång och antirasistisk aktion	19
Mobilisering: medieteknologiska förändringar	20
Mobilisering och reaktivitet: hashtaggens funktion	22
Mobilisering: aktörer i nätverket	25
Mobilisering och gemenskap: upplösning av skiljelinjer	27
Gemenskap: konstruktionen av ett "vi"	28
Reaktivitet och gemenskap: extern konflikt	30
Gemenskap: intern konflikt	31
Reaktivitet: Kämpa Malmö i en samtida politisk kontext	36
Gemenskap: ett föränderligt "vi"	37
Mobilisering, reaktivitet och gemenskap: ett konnektivt "vi"	38
Kämpa Malmö - en konnektiv mobilisering	41
Referenser	45
Källmaterial	46

Ett motstånd mobiliseras

Natten efter den 8 mars 2014 överfölls och misshandlades sex personer på öppen gata i centrala Malmö. Överfallet ägde rum strax efter den feministiska demonstrationen *Ta Natten tillbaka* på Internationella kvinnodagen där de angripna hade deltagit. Polisen rubricerade överfallet som mordförsök och uppgav att två av de tre misstänkta gärningsmännen var nazister, enligt uppgifter från deras spaningsregister (Johansson, Malmström, Svensson 2014). Dagen efter överfallet bekräftade Svenskarnas Parti att några av de inblandade i nattens händelser var medlemmar i partiet (Svenskarnas Parti 2014). Showan Shattak var en av de sex personer som överfölls, och den person som skadades svårast. Redan innan överfallet ägde rum var Showan en känd profil i Malmö, mycket på grund av hans engagemang i flera lokala organisationer så som SSU och MFF Familjen. Utöver det är han även grundare till organisationen Fotbollssupportrar mot homofobi samt var drivande i kampanjen “Ge rasismen rött kort” (Orrenius 2014). Medan Showan ännu svävade i livsfara, växte stödet för honom och den kamp han hade kommit att symbolisera. Nyheten om naziattacken blev internationell. I Malmö stad tapetserades det offentliga rummet med antirasistiska budskap, och frasen Kämpa Showan fick genomslag runtom i Sverige (Orrenius 2014).

Samtidigt hände något annat, något större. Med överfallet som katalysator organiserades ett motstånd som riktades mot samhällsliga problem, så som den strukturella och vardagliga rasismen och de främlingsfientliga partiernas tillväxt och ökade synlighet. Människor uttryckte frustration över att dessa problem fortfarande existerar i Sverige 2014. Det antirasistiska engagemanget samlades under en paroll – Kämpa Malmö. Initialt användes parollen “Kämpa Malmö” tillsammans med parollen “Kämpa Showan” som referens till överfallet, men fick snabbt en vidgad betydelse. Under parollen utvecklades en antirasistisk rörelse. Startskottet för rörelsens mobiliseringsprocess var en manifestation dagen efter överfallet den 8 mars. Samma dag målades en av de legala graffitiväggarna i centrala Malmö med budskapet Kämpa Showan. Efter Showans uppvaknande och utskrivning från sjukhuset hölls en fest vid målningen. Väggen, som vanligtvis är under ständig förändring, hade då stått orörd i tre och en halv månad. Vid tillfället målade Showan och hans vänner gemensamt över målningen med det nya budskapet Kämpa Malmö. Fram till skrivande stund, januari 2015, är målningen fortsatt orörd. I en intervju med Dagens nyheter säger Showan: “Det kändes skönt. Det var ju hela Malmö som blev attackerat den kvällen”

(Orrenius 2014). Åsa Wendin, Showans vän och medgrundare till Fotbollssupportrar mot homofobi, säger till Dagens nyheter:

Showan hade överlevt. "Kämpa Malmö" var ett sätt att ta det vidare, ett sätt att säga: förvalta nu detta. Slås nu för att Malmö ska fortsätta vara en stad av mångfald och tolerans (Orrenius 2014).

I samband med manifestationen den 9 mars 2014 började hashtaggen #kämpamalmö spridas i sociala medier. Därefter har #kämpamalmö använts i personliga flöden på webben – Facebook, Twitter och Instagram – i vilka individer uttrycker personliga åsikter, föreställningar och erfarenheter. Den har också kopplats samman med andra hashtaggar, artiklar, blogginlägg och diskussioner rörande rasism och antirasism. Hashtaggen har varit synlig i många sammanhang: inför Europaparlamentsvalet och Riksdagsvalet 2014; under demonstrationer mot Sverigedemokraternas valframgångar; i samband med stödmanifestationen *Solidaritet med EU-migranterna* som anordnades efter en händelse i november 2014 där en grupp EU-migranter i Malmö fått sina boningar nerbrända; och i anslutning till införlivandet av den polisiära operationen *Mos maiorum*, en omfattande insats mot papperslösa vilken syftar till att kartlägga flyktingars väg in i EU.

Nästan ett år har gått sedan överfallet. Den antirasistiska kampen har fortsatt. Kämpa Malmö har kommit att hänvisa till, samt vara en del av, en pågående samhällsdebatt, en debatt som har tagit ett nytt offentligt utrymme på internet. Genom parollen Kämpa Malmö och hashtaggen #kämpamalmö har det antirasistiska engagemanget organiserats. Dahlgren (2009) menar att politiskt engagemang idag i stor utsträckning bedrivs online, vilket belyser hur medierna har kommit att bli en integrerad del i människors vardagsliv, såväl som i deras politiska strävan (Dahlgren 2009). Villkoren för det politiska samtalet har förändrats i och med inträdet på de sociala mediernas arena. Det väcker frågor om hur vi kan förstå det politiska engagemang som tar sig uttryck som Kämpa Malmö.

Syfte

Kämpa Malmö styrs inte av någon formell organisation, men ändå är det politiska engagemanget organiserat. Det väcker frågor om hur och varför denna organisering har kommit till stånd. Med särskild hänsyn till den medieteknologiska utvecklingen och det samtida politiska läget i Sverige, ämnar vi kartlägga hur och på vilket sätt det sociala och politiska engagemanget inom Kämpa Malmö tar sig uttryck. Vi vill med denna studie bidra till en övergripande diskussion rörande alternativt politiskt engagemang och vilken roll sociala medier har inom samtida politiska rörelser. Enligt Rosanvallon (2006) och Dahlgren (2009; 2013) har spelreglerna för det politiska

och demokratiska samtalet förändrats. I takt med att intresset för de traditionella politiska institutionerna minskat, har politiska rörelser vuxit sig starkare i samhället. Bennett och Segerberg (2011; 2012) menar att många rörelser idag struktureras och fungerar utifrån en annan logik än tidigare, delvis på grund av informations- och kommunikationsteknologiernas ökade inflytande.

Syftet med vår studie är att undersöka mobiliseringsprocessen inom Kämpa Malmö, och med det nå bredare förståelse för de förändrade förutsättningarna för politiskt deltagande. De frågor vi ställer oss är: Hur och varför sker en mobilisering? Hur kan vi förstå de individuella och kollektiva uttryck som manifesteras inom Kämpa Malmö?

Tillvägagångssätt

Vi söker svar på våra frågor genom att studera Kämpa Malmö som rörelse, framförallt med utgångspunkt i hur parollen Kämpa Malmö och hashtaggen #kämpamalmö har använts. Med begreppet rörelse menar vi organiserat kollektivt handlande, en mer omfattande och öppen definition än begreppet social rörelse (Jamison & Wettergren 2006). Vi utgår därmed ifrån att aktörer inom Kämpa Malmö har sammanslutit sig och samordnat intressen på ett eller annat sätt, men inte att de uppvisar andra karakteristiker som begreppet social rörelse innefattar. Med våra frågeställningar vill vi undersöka det hur det organiserade engagemanget inom Kämpa Malmö fungerar.

För att kunna besvara våra frågeställningar har vi valt att genomföra en kvalitativ fallstudie, med innehållsanalytiska verktyg. Vi placerar vår studie inom ramen för den hermeneutiska traditionen, vilken härrör från ett holistiskt vetenskapsteoretiskt perspektiv. Det holistiska perspektivet är kontextbaserat, på så sätt att individer betraktas som formade av sin sociala värld - en värld som utgörs av värderingar, koncept och tankar som påverkar och påverkas av individerna som befolkar den (Fay 2011). Ett hermeneutiskt synsätt betonar att verkligheten är starkt präglad av subjektiva erfarenheter (Merriam 1994). Inom hermeneutiken används därför tolkning som huvudsaklig forskningsmetod. Det är genom förståelse och tolkning, samt beskrivning av förståelsen och dess villkor som vi kan få kunskap om verkligheten.

En kvalitativ fallstudie

Fallstudien är en forskningsstrategi som tillåter oss arbeta med flera olika typer av källor och en kombination av metoder (Denscombe 2009). Fallstudien kan med fördel användas när man ämnar undersöka ett specifikt fenomen eller en situation, så som komplexa sociala sammanslutningar som Kämpa Malmö (Merriam 1994). Fokus i fallstudier ligger på sociala relationer och processer: hur dessa växelverkar och varför de ger upphov till vissa resultat (Denscombe 2009). Vi tar avstamp i ett holistiskt perspektiv och studerar hur de inbördes delarna inom Kämpa Malmö påverkar varandra för att förstå helheten (Merriam 1994). Den kvalitativa fallstudien är således en metod som kan hjälpa oss att förklara och förstå orsaker till händelser

och förlopp inom Kämpa Malmö, och hur relationerna aktörerna emellan ser ut. Den ger oss möjlighet att få värdefulla insikter om fenomenet Kämpa Malmö, på övergripande såväl som på detaljnivå (Denscombe 2009).

En kvalitativ innehållsanalys

Då vår empiri består av olika typer av medietexter använder vi innehållsanalytiska verktyg för att beskriva och förstå innehållet i vårt material (Merriam 1994). Som metod går innehållsanalysen ut på att dekonstruera och analysera innehållet i kommunikativa budskap. Olika typer av läsningar söker efter olika typer av egenskaper hos medietexten (Östbye et al. 2003). För oss är en symptomal läsart av särskilt intresse. Den symptomala läsarten syftar till att tolka underliggande eller dolda budskap i texten (Östbye et al. 2003) Då vi i vår analys söker svar på incitamenten för aktörers politiska aktivitet inom Kämpa Malmö och en förståelse för hur och varför mobilisering av kollektiv handling sker, blir en innehållsanalys av stor betydelse för studiet av vårt empiriska material.

Urval och avgränsning

Vår primära empiri utgörs av medietexter som innehåller parollen Kämpa Malmö. Den består av inlägg på sociala medier, framförallt Twitter och Instagram, som har taggats med hashtaggen #kämpamalmö eller Facebookinlägg och blogginlägg som specifikt använder parollen Kämpa Malmö. Den sekundära empirin omfattar medietexter som på ett eller annat sätt berör händelser och aktiviteter som är kopplade till Kämpa Malmö, men som inte explicit använder parollen Kämpa Malmö. Huvudsakligen omfattar det tidningsartiklar, men även hemsidor. Vår empiri är hämtad från öppna källor. Medietexterna är tillgängliga för allmänheten, det vill säga att de inte har hämtats från privat profiler på sociala medier, hemsidor som kräver medlemskap eller tidningar som kräver prenumeration.

För att få en klar överblick över materialet och dess sammanhang har vi gått igenom och avgränsat vår empiri gradvis. I ett första steg har vi gått igenom allt möjligt relevant material, som antingen har taggats med #kämpamalmö, innehåller frasen Kämpa Malmö eller relaterar till händelser och aktiviteter som är kopplade till Kämpa Malmö – för att på så sätt kartlägga hur och på vilka sätt det sociala och politiska engagemanget inom Kämpa Malmö tar sig uttryck. Framförallt har vi undersökt hur händelser inom Kämpa Malmö är sammanlänkade, var och när

kommunikativa handlingar uttrycks, och om det finns variationer i de kommunikativa handlingarnas frekvens och kvantitet. Vi har lokaliserat nyckelhändelser, teman och informationskällor och utifrån dem avgränsat materialet ytterligare. Därefter har vi valt material som ger oss kunskap om olika händelser och teman, och som belyser Kämpa Malmös komplexitet. Vi har valt vår empiri med utgångspunkt i utmärkande kännetecken för Kämpa Malmö (Denscombe 2009). Vi har gjort ett strategiskt urval, vilket är baserat på våra teman: mobilisering, reaktivitet och gemenskap. Teman som karaktäriserar vårt empiriska material, och som är signifikanta för våra frågeställningar (Denscombe 2009).

Metodkritisk reflektion

Vårt empiriska material består av medietexter som har publicerats på internet, vilket innebär vissa begränsningar. Ett möjligt problem är att inlägg kan ha redigerats eller plockats bort. Denna aspekt har dock inte orsakat problem för vår studie, då tillgången till relevant och kännetecknande information och material har varit mer än tillräcklig. En annan svårighet med fallstudier, som Denscombe (2009) belyser, är att definiera fallets gränser, så att det kan särskiljas från andra fenomen. Denna problematik har i vår studie tagit sig uttryck i svårigheten att skilja en politisk handling inom ramen för Kämpa Malmö gentemot andra handlingar inom andra ramverk, som rör sig inom samma eller närliggande politiska kontext. Därför har en kvalitativ innehållsanalys, med en noggrann närläsningen och uttolkning av textens budskap och underliggande mening, varit av största vikt för att kunna särskilja handlingar.

Merriam (1994) menar att det som gör en fallundersökning tillförlitlig är forskarnas kritiska medvetenhet om sin egen förförståelse och roll som uttolkare. Vår förförståelse av det fenomen vi valt att studera består bland annat av att vi befinner oss i samma kontext. Vi är båda användare av Instagram, Twitter och Facebook och har sedan tidigare kännedom om #kämpamalmö. Flera av de tidningar och hemsidor vi hämtat material ifrån är vi bekanta med. Vidare så är en av oss boende i Malmö och har deltagit på två manifestationer som är kopplade till Kämpa Malmö och som diskuteras i studiens analysdel. Dess är manifestationen hölls dagen efter överfallet den 8 mars och demonstrationen *Kämpa Malmö - Antifacism är självförsvar*. Vår förförståelse skulle kunna vara problematiskt då det riskerar att forma vårt forskningsprojekt. Då vi är medvetna om vår förförståelse och relation till fallet, har haft en kritisk medvetenhet och kontinuerligt ifrågasatt våra slutsatser under analysarbetet, bedömer vi att denna relation inte riskerar att påverka vårt forskningsarbete.

För att säkerställa att studien uppnår hög validitet har vi använt oss av flera informationskällor och flera metoder för att bekräfta de resultat som vi kommit

fram till. Vidare har vi utgått från en holistisk förståelse av situationen för att ge trovärdiga förklaringar av vårt fall, explicit redogjort för vår egen förståelse och de utgångspunkter och teoretiska perspektiv vi utgått ifrån (Merriam 1994).

Vad gäller kvalitativa fallstudier som är inriktade på tolkning råder det delade meningar om resultatens generaliserbarhet (Merriam 1994). Merriam (1994) menar dock att generaliserbarheten kan förbättras genom en detaljrik redogörelse och verklighetsnära beskrivning av fallet och den kontext undersökningen genomfördes i, och att studien uppnår god validitet och reliabilitet. I vår redogörelse av studiens genomförande och resultat har vi strävat efter en tät beskrivning, motiverat våra val och kontinuerligt pröva våra slutsatser och baserat vårt strategiska urval på de frågor vi ämnar besvara. Även om mobiliseringsprocessen ser olika ut från fall till fall är vår förhoppning att vår studie kan bidra med teoretiska verktyg för förståelse av samtida politiska rörelser.

Teoretiskt ramverk

Forskningsbakgrund: medieperspektiv på sociala rörelser

Forskningen om politiskt deltagande och medieanvändning har under de senaste åren varit omfattande. Utifrån ett medieperspektiv har man främst undersökt hur sociala rörelser har använt internet och sociala medier för kommunikation, organisering och mobilisering (Askanius 2012). Fokus har dock varierat mellan olika studier. Vår studie har, liksom Gerbaudos (2012) och Lievrouw (2011) forskning, fokus på mobiliseringsprocessen. Gerbaudo (2012) undersöker förhållandet mellan sociala medier och framväxten av en ny protestkultur och sammanblandningen av sociala medier och kollektiva samlingar i det fysiska rummet, framförallt med fokus på de sociala mediernas roll i mobiliseringsprocessen. Lievrouw (2011) undersöker hur internet generellt används inom alternativ politisk aktivism samt hur nya medier specifikt påverkar mobiliseringsprocessen i sociala rörelser. Genom att studera hur vänsterpolitiska aktivister använder YouTube, undersöker Askanius (2012) vilken roll onlinevideo har i främjandet av kontroversiell politik och mobilisering av direkta aktioner, och bidrar med kunskap om hur nya sociala medieteknologier förändrar förutsättningarna för politisk aktivism. Carroll och Hackett (2006) utforskar hur existerande traditioner inom social rörelseteori kan belysa den samtida uppkomsten av demokratisk medieaktivism, framförallt i förhållande till begreppet *media democratization*, som syftar till en demokratisering av medietexter och innehåll - mediepraktiker, medieinstitutioner och mediekontexter såväl som av deltagande i den samhälleliga diskursen och samhälleligt beslutsfattande.

En aktuell studie som på många sätt liknar vår är genomförd av Espeland och Rogstad (2013). I studien undersöker de hur två överfall i Norge genererade mobilisering mot rasism och fick nationell spridning. I sin studie fokuserar de på hur och varför mobiliseringen fick genomslag. Deras problemformulering berör hur en viss händelse kan få en kritisk funktion som potentiellt utmanar en dominerande diskurs, och leda till institutionella förändringar. Espeland och Rogstad (2013) utgår ifrån ny social rörelseteori för att förklara och förstå mobiliseringsprocessen.

Ovanstående forskningsbidrag är nedslag i ett brett forskningsfält, inom vilket vi placerar vår studie. Merparten av dem tar avstamp i social rörelseteori, vilket även vi gör för att förstå hur och varför mobilisering sker inom Kämpa Malmö. Dock har vi tagit andra teorier i beaktande för att belysa mobiliseringsprocessen och det komplexa förhållandet mellan individuella och kollektiva uttryck inom Kämpa Malmö.

Våra utgångspunkter: alternativt politiskt engagemang

Studiens teoretiska utgångspunkter utgörs av övergripande teorier om politik och förutsättningar för politiskt engagemang i vår samtid. Vår studie befinner sig inom ramen för samtida alternativt politiskt engagemang och utgår från Rosanvallons (2006) analys av dagens demokrati. Rosanvallon (2006) menar att demokratibegreppet genom historien har gett sig tillkänna som ett löfte såväl som ett problem – ett löfte om en ideal verklighet som inneburit problem då denna ideala verklighet inte har realiserats. Vidare menar Rosanvallon (2006) att den uteblivna realiseringen av den ideala demokratin har genererat framväxten av missnöje och misstro gentemot det etablerade politiska systemet. Missnöjet och misstron verkar dock inte passiviserande, utan har gett upphov till alternativa *motdemokratiska* former som i allt högre grad organiseras via informella rörelser och organisationer, och som syftar till att kompensera och utvidga de legala demokratiska institutionerna. (Rosanvallon 2006). Dahlgren (2013) bekräftar Rosanvallons (2006) teorier och beskriver att samtidigt som det partipolitiska engagemanget har minskat de senaste decennierna har alternativt politiskt engagemang och deltagande ökat. Dahlgren (2009; 2013) menar att den politiska arenan har utvidgats i och med det nya medielandskapet, då medieteknologiska framsteg har öppnat upp för nya möjligheter till kommunikativt och politiskt deltagande. Politiska samtal förs idag i stor utsträckning i medierna, i de traditionella såväl som i de sociala medierna (Dahlgren 2009). Med utgångspunkt i Dahlgren (2009; 2013) menar vi att inlägg som taggas med hashtaggen #kämpamalmö blir en del i ett pågående politiskt samtal, och att Kämpa Malmö kan förstås som en plattform för alternativt politiskt engagemang och motdemokratisk aktivitet.

Den nödvändiga konflikten

För att tydligare kunna förstå och redogöra för den politiska kontext som Kämpa Malmö är en del av utgår vi från Mouffes (2013) teori om politisk konflikt och begreppet *antagonism*. Mouffe (2013) skiljer *politik* från *det politiska*, och menar att politik refererar till de många metoder och handlingar som syftar till att organisera det sociala livet, medan det politiska utgörs av en ständig spänning

mellan motståndare och en pågående förhandling om tolkningsföreträde och betydelseillskrivning vad gäller social ordning. Det politiska karaktäriseras av två huvudkoncept: *antagonism* och *hegemoni*, vilka synliggör att varje social ordning är en artikulation av maktförhållanden, samt att varje social ordning ger uttryck för en specifik sammansättning av dessa förhållanden (Mouffe 2013). Om den politiska kampen alltid är en konfrontation av hegemoniska anspråk, implicerar det att det inte finns någon essentiell slutpunkt där det politiska projektet kan avslutas för att en ideal demokrati har uppnåtts (Mouffe 2013). Konflikten är alltså en förutsättning för det politiska, och det rådande politiska läget kan alltid utmanas och förändras (Mouffe 2013). Den politiska konflikten, förstådd som en pågående kamp om hegemonisk status och utan möjlighet till en rationell lösning eller försoning mellan alla ståndpunkter, blir av intresse för oss för att förstå mobiliseringsprocessen som syftar till politisk förändring.

Att positionera Kämpa Malmö i samtiden

För att förstå villkoren för politiskt engagemang idag måste vår studie placeras i en bredare samhällslik kontext. Dahlgren (2009) menar att vårt senmoderna samhälle, och möjligheterna för politiskt deltagande i det, har formats av många faktorer. Övergripande samhällslika tendenser så som pluralism, fragmentering och individualisering samt mediala och politiska förändringar sätter scenen för samtida politiska rörelser, till vilka vi vill räkna Kämpa Malmö. Dahlgren (2009) menar att gemensamma politiska ramverk blir svårare att åstadkomma och samlas under, då det har skett en pluralisering av referensramar i det senmoderna samhället, framförallt på grund av medierna. Pluraliseringen kan ses mot bakgrund av en allomfattande individualisering i samhället, som går hand i hand med social fragmentering och försvagade band till traditionella sociala grupper så som familj, politiskt parti eller religion (Dahlgren 2009; Bennett & Segerberg 2012). Sammantaget utgör ovanstående tendenser svårigheter och utmaningar för traditionell politisk kommunikation och politiskt deltagande (Dahlgren 2009). Samtidigt argumenterar Dahlgren (2009) för att individualiseringen indirekt har bidragit till engagemang i nya former av politiska sammanslutningar. Individualiseringen har enligt Bennett och Segerberg (2012) lett till en *personalisering av politiken*. Politiken präglas i allt högre grad av personliga frågor och omsätts i personliga uttryck. Ovanstående resonemang och Dahlgrens (2009) teori om att individer i allt mindre utsträckning förenas under övergripande politiska ramverk, väcker frågor om vilka premisser Kämpa Malmö bygger på – framförallt beträffande relationen mellan individen och kollektivet, samt hur och varför mobiliseringen inom Kämpa Malmö sker.

Teman - mobilisering, reaktivitet, gemenskap

I vår studie utgår vi ifrån Lievrouw (2011) definition av mobilisering: den process genom vilken människor omvandlar kollektiva åsikter till kollektiv handling i syfte att förändra sociala, kulturella och politiska missförhållanden. Lievrouw (2011) menar att mobiliseringen är vad som karakterisera politiska och sociala rörelse, det är den process där aktörers organiseras och åsikter manifesteras. Vidare menar Lievrouw (2011) att mobiliseringsprocessen i många samtida politiska rörelser i hög grad är medierad, det vill säga att mobiliseringen inom rörelserna är nära sammanflätad med användningen av nya medie- och informationsteknologier. Med temat vill vi nå förståelse för mobiliseringsprocessen inom Kämpa Malmö, hur aktörer och länkas samman och samordnar sina intressen.

Under temat reaktivitet ämnar vi undersöka varför och på vilka grunder en mobilisering sker. Rosanvallons (2006) teorier om motdemokratien bidrar till förståelse för hur och varför politiska rörelser som Kämpa Malmö mobiliserar motstånd i syfte att motarbeta samhällsliga krafter som står i vägen för en realisering av det demokratiska idealet. Jämte (2013) belyser grunderna för det antirasistiska engagemanget, att antirasismen bygger på negering - aktörerna engagerar och mobiliserar sig *mot* rasism.

Med temat gemenskap söker vi förståelse för hur individuella och kollektiva uttryck samspelar och manifesteras inom Kämpa Malmö - på vilka grunder kan de individuella uttrycken förstås som kollektiva? Enligt Melucci (1989) kännetecknas en kollektiv handling av att den utförs av en grupp individer som känner solidaritet gentemot varandra. När aktörer mobiliseras kan ett mer eller mindre stabilt "vi" utvecklas (Melucci 1989).

Ovanstående teman kompletterar varandra i förståelsen för hur alternativt politiskt engagemang mobiliseras under Kämpa Malmö, och ligger till grund för vår analys. Temana behandlas löpande i analysens olika avsnitt.

Kämpa Malmö

Reaktivitet: främlingsfientlig framgång och antirasistisk aktion

Kämpa Malmö bör ses mot bakgrund av rasistiska och antirasistiska strömningar i Sverige. Det rådande politiska läget bidrar till att forma de motaktioner som riktas mot rasistiska uttryck och landvinningar i 2000-talets Sverige. Inför demonstrationen *Kämpa Malmö - Antifascism är självförsvar*, som ägde rum veckan efter det uppmärksammade överfallet, publicerade huvudarrangören, nätverket Skåne mot Rasism, ett pressmeddelande i vilket de uppmanade till mobilisering och beskrev skälen till demonstrationen. I pressmeddelandet lyfts lokala såväl som internationella missförhållanden fram, vilket placerar misshandeln i en politisk kontext.

Det handlar inte bara om de sex nazisterna på Möllan. De senaste tio åren har 14 personer dödats av nazister i Sverige. Samtidigt tar allt fler nazister och rasister plats i kommuner och riksdag. Högervindar i Europa ger luft åt fascistiska organisationer både på gatorna och i parlamenten. Vi står upp för de som kämpar i Sverige, i Ungern, i Ukraina och i Grekland. Det är hög tid att ta hotet från nazister och fascister på allvar (Skåne mot Rasism 2014).

Jämte (2013) menar att den främlingsfientliga opinionen idag är tydligare artikulerad än någonsin tidigare i Sverige, vilket synliggörs exempelvis genom Sverigedemokraternas framgångar i riksdagsvalen såväl 2010 som 2014. Statliga utredningar och forskningsrapporter visar att vi lever i en maktordning där strukturell diskriminering av personer med utländsk bakgrund, särskilt utomeuropeisk, är norm snarare än undantag. Detta står i motsats till vad Jämte (2013) benämner som den svenska självbilden – en uppfattning om att Sverige står för alla människors lika värde, mänskliga rättigheter, tolerans, respekt, jämlikhet, jämställdhet och demokrati. Dessa ideal står i stark kontrast till rasistiska värderingar, och således står de rasistiska värderingarna i kontrast mot idealbilden av den svenska demokratin. Mot bakgrund av främlingsfientliga partiers framgång och tidigare nämnda utredningar

och rapporter, formas en bild där rasismen är långt mer utbredd, mer komplex och betydligt djupare rotad än "den svenska självbilden" har velat erkänna (Jämte 2013). Jämte (2013) menar att de öppna rasistiska tongångarna, i såväl riksdagspartier som samhällsdebatt, tycks ha stimulerat framväxten av nya antirasistiska initiativ, grupper, kampanjer och demonstrationer samt ökad gatuaktivism. Det indikerar en förändring inom ramarna för demokratisk utövning, då icke-institutionella rörelser blir en allt viktigare röst inom svensk politik och där det alternativa politiska engagemanget är synligt över hela det politiska fältet (Dahlgren 2013). Den politiska passiviteten har alltså uteblivit, trots ett minskat deltagande i politiska partier, istället växer engagemang på alternativa plattformar som i stor utsträckning möjliggörs av de senaste årtiondenas medieutveckling.

Mobilisering: medieteknologiska förändringar

Dahlgren (2013) beskriver att det nya medielandskapets tekniska förändringar har öppnat upp för nya möjligheter till kommunikativ och politisk aktivitet. De medieteknologiska framstegen har bland annat underlättat horisontell kommunikation, vilket för Kämpa Malmö innebär att aktörerna kan sättas i direkt förbindelse med varandra för att dela information, bedriva påverkansarbete, utmana politiska strukturer och organisera sig (Dahlgren 2013). En avgörande förändring för vårt vardagliga liv och det politiska deltagandet är utvecklingen av mobila kommunikationsteknologier. Dels har det bidragit till en ökad närvaro, och dels en upplösning av tid och rum. Den mobila kommunikationsteknologin och möjligheten till ständig uppkoppling har medfört att vi står i ständig förbindelse med andra, vilket innebär att social koordinering och organisering kan göras på avstånd och i realtid. Den stora skillnaden, till följd av de nya kommunikationsteknologierna är framförallt en ökad hastighet och omedelbarhet, samt att människor enkelt kan nå ut med budskap till många (Dahlgren 2013). Sociala medier utgör viktiga verktyg för informationsspridning och mobilisering. Genom framförallt Facebook, Twitter och Instagram har deltagare inom Kämpa Malmö spridit och fått tillgång till information och dokumentation, och uppmanat till mobilisering. Inför samlingar i det fysiska rummet - demonstrationer och manifestationer - har organiseringen primärt skett via evenemang på Facebook. Informationen har även distribuerats via hashtaggen #kämpamalmö som använts på Twitter och Instagram. Användningen av #kämpamalmö har genererat en bank av bilder, berättelser, filmklipp, åsikter och aktioner. Med samlingsetiketten, #kämpamalmö, har ett kommunikativt, offentligt utrymme skapats. Det kommunikativa utrymmet möjliggör för människor att finna och utvärdera information och varandra, genom att söka på eller tagga en tweet eller ett inlägg på Instagram med #kämpamalmö. Lievrouw (2011) menar att detta är avgörande för att kunna översätta individuella idéer, åsikter och värderingar till

kollektiv handling, då individer på något sätt måste hitta varandra och upptäcka att de har liknande värderingar för att möjliggöra mobilisering och åstadkomma politisk förändring. För Kämpa Malmö, som rörelse, är användningen webben och sociala medier en förutsättning. Inte minst har de haft inflytande över Kämpa Malmös organisationsstruktur. Kämpa Malmö är inte en stabil, homogen grupp och saknar ansvarig hierarkisk ledning. Rörelsen är inte bunden till någon organisation - de deltagande aktörerna är länkade till varandra genom de nätverk som skapats i och med parollen och hashtaggen Kämpa Malmö.

De nya medieteknologiska förutsättningarna har inneburit nya spelregler för det sätt på vilket politisk aktivism bedrivs och demokratiska samtal förs (Dahlgren 2009 & 2013; Rosanvallon 2006). Dock är de ingen avgörande förutsättning för politiskt engagemang och mobilisering, och förklarar inte heller varför det uppkommer. Dahlgren (2013) varnar för en tendens att överskatta de nya mediernas roll för deltagande och demokrati, och Askanius (2012) betonar det okritiska antagandet att det skulle finnas en kausal relation mellan teknologi, ökad tillgång till information och demokratisk förändring. Den medieteknologiska optimismen, menar Gerbaudo (2012) tillskriver sociala medier nästan magiska kvaliteter som indirekt osynliggör användarnas aktivitet. Utifrån denna uppfattning blir kollektiv handling resultatet av ett teknologiskt mirakel som binder samman olika individer och reducerar samtida rörelser till dess internetbaserade kommunikationsmedel (Gerbaudo 2012). Med ett okritiskt förhållningssätt till relationen mellan teknologi och politisk aktivitet missar man den process som Lievrouw (2011) kallar *mobilisering*: den process genom vilken människor omvandlar kollektiva åsikter till kollektiv handling i syfte att förändra sociala, kulturella och politiska missförhållanden. Det vill säga den process inom Kämpa Malmö i vilken deltagare koordinerar och manifesterar politiska intressen. Politiskt deltagande är i grunden en social handling baserad på mänsklig kommunikation (Dahlgren 2013). I själva verket skulle sociala rörelser knappast vara möjliga om deltagarna inte kunde interagera, och artikulera sina gemensamma värderingar och mål, forma och underhålla relationer, dela information, representera åsikter och debattera, både personligen och via mediekkanaler, förklarar Lievrouw (2011). I vårt allt mer medialiserade samhälle är kommunikationsteknologier och politiskt deltagande sammanflätade – de står i ett ömsesidigt förhållande som sätter ramverket för deltagandet – men kommunikationsteknologier ger inte automatiskt upphov till politisk aktivitet. Av den anledningen blir mobiliseringsprocessen en nyckelaspekt för att förstå samtida politiska rörelser som Kämpa Malmö.

Mobilisering och reaktivitet: hashtaggens funktion

Det sociala och politiska engagemang som är kopplat till Kämpa Malmö formas och bedrivs i flera olika kontexter. Aktiviteten är framförallt synlig i samband med demonstrationer och i det mediala utrymme som har uppkommit i och med hashtaggen #kämpamalmö. Under Kämpa Malmö samlas privatpersoner, organisationer, föreningar och grupper med olika intressen. Tillsammans utgör de ett löst organiserat nätverk vars aktivitet består av individers tillämpning, omvandling och spridning av parollen Kämpa Malmö. Aktiviteten inom Kämpa Malmö kan ses som en pågående manifestation. Mobiliseringen är en pågående process, som är beroende av specifika omständigheter och händelser då mobiliseringen är reaktiv.

Vi har identifierat ett antal nyckelhändelser under Kämpa Malmös mobiliseringsprocess. En av dem är demonstrationen *Kämpa Malmö - Antifascism är självförsvaret*, den första fysiska samlingen under namnet Kämpa Malmö. Demonstrationen anordnades av nätverket Skåne mot rasism och föregicks av ett evenemang på Facebook, i vilket Skåne mot rasism uppmanade till mobilisering. Uppemot tiotusen personer deltog, tidningen Sydsvenskan rapporterade att det var ett omfattande deltagande av vanliga Malmöbor i alla åldrar (Anjou 2014). Bland demonstranterna fanns flera politiska fraktioner, feministiska grupperingar och Malmö Fotbollsförenings supporterklubb MFF-familjen. I demonstrationståget syntes även flera svenska och danska politiker, liksom representanter för bland annat Röda Korset, ABF, Hotell- och restaurangfacket och Emmaus (Anjou 2014). Sammantaget deltog en varierad skara i demonstrationen för att visa solidaritet och demonstrera mot rasism och fascism.

I samband med demonstrationen var aktiviteten på sociala medier, under hashtaggen #kämpamalmö, omfattande. Framförallt fylldes flödet av inlägg i vilka personer uttryckte sympati, stöd och glädje. Några kommentarer under demonstrationen på Twitter löd:

Idag var vi 10 000 som manifesterade <3 En obruten människokedja av kärlek från Möllan till Gustav! #kaempamalmoe.¹

Är obeskrivligt IMPONERAD! 10000 av Malmös 278000 invånare (ca 3,5%) har demonstrerat idag. Ni visar vägen! #kaempamalmoe #kämpashowan.²

1 Twitter 16 mars. <https://twitter.com/search?q=%23k%C3%A4mpamalm%C3%B6&src=typd> [2015-01-21]

2 Twitter 16 mars. <https://twitter.com/search?q=%23k%C3%A4mpamalm%C3%B6&src=typd> [2015-01-21]

Kärlek och pepp! #kampamalmö #kaempamalmö #ingarasisterpavaragator @ Skanemotrasism #antifascismarsjalvforsvar.³

Hashtaggens initiala funktion under den första demonstrationen var att länka samman de engagerade med uppmuntran och uttryck för stöd och solidaritet – något som även genomsyrade den fysiska samlingen. Hashtaggen blev en symbol för den antirasistiska och antifascistiska kampen, och blev den nod kring vilken nätverket Kämpa Malmö kom att utkristalliseras. Vid den andra utmärkande händelsen för Kämpa Malmö, demonstrationen *Kämpa Malmö - SvP ut ur Malmö*, var hashtaggens funktion delvis en annan. Demonstrationen urartade då poliser och demonstranter drabbade samman. Genom #kämpamalmö dokumenterade och rapporterade demonstranterna direkt om händelseutvecklingen. Hashtaggen blev en alternativ informations- och nyhetskälla och ett komplement till massmedias rapportering. Ett inlägg på Instagram, publicerat den 23 augusti 2014 visar två bilder där motdemonstranter rids över av polisen. Bilderna efterföljs av texten:

Bilder från demonstrationerna i Malmö just nu! Motdemonstranterna körs över, rids över och slås med batonger medan nazisterna fritt marscherar längs gatorna. Det positiva är det otroliga motstånd mot rasism och nazism som nu visas. #kämpamalmö #ingarasisterpåvaragator #krossnazismen #krossarasmisen.⁴

I ett annat Instagram-inlägg går det att läsa:

Just nu i Malmö! Kolla hashtaggen (sic!) #kämpamalmö om ni har Twitter. Detta är verkligen avskryvligt. Fy fan⁵

Rosanvallon (2006) menar att de motdemokratiska krafterna tar sig uttryck i att *vaka, ange* och *betygsätta* – aspekter som utgör det motdemokratiska engagemangets övervakningsmakt. Den motdemokratiska mobiliseringen är, enligt Rosanvallon (2006) en reaktion mot rådande samhällsförhållanden, och makthavarnas oförmåga att handskas med problemen. Under Kämpa Malmös mobiliseringsprocess har rasister, fascister och nazister identifierats som de som står i vägen för en realisering av det demokratiska idealet.

Hashtaggen #kämpamalmö möjliggör och underlättar utvärdering och övervakning av makthavare inom olika samhälleliga områden; ett resultat av de nya informations- och kommunikationsteknologiernas mobila och omedelbara kvaliteter. Makthavare och händelser kommenteras ständigt offentligt och i realtid. Det uppmärksammade

3 witter 16 mars. <https://twitter.com/search?q=%23k%C3%A4mpamalmö&src=typd> [2015-01-21]

4 Instagram 23 augusti. <https://www.instagram.com> [2015-01-20]

5 Instagram 23 augusti. <https://www.instagram.com> [2015-01-20]

polisvåldet under demonstrationen i Limhamn den 23 augusti 2014 är ett exempel på övervakningsmakten. Kritiken som riktades mot polisen berörde deras användning av övervåld under demonstrationen, att de gick ut med felaktiga uppgifter om händelseutvecklingen, och att den efterföljande utredningen var en internutredning och därför partisk. Kritiken blev även ett medel för att betygsätta polisens arbete. I Rosanvallons (2006) mening är betygsättningen av polisen indirekt en kritik mot makthavarna, som polismyndigheten lyder under, för att de inte lyckas upprätthålla det demokratiska idealet. Kritiken spreds inte bara inom Kämpa Malmö, utan fick genomslag i traditionella medier. Angivelsen av polisens handlande fyllde en agendafunktion och bidrog till att diskussionen fick genomslag i samhällsdebatten. Christoffer Röstlund (2014) skriver i Svenska Dagbladet:

I efterdyningarna av nazisdemonstrationen i Malmö har kritik riktats mot polisen för deras sätt att gå ut med felaktig information. Uppgifter om våld från de som protesterade mot Svenskarnas parti har dragits tillbaka först efter att grävande medier påtalat att de inte stämmer. (Christoffer Röstlund 2014)

En grupp som arbetade för att bringa klarhet i händelseutvecklingen under demonstrationen var det ideella journalistnätverket Researchgruppen – vars uttalade agenda är att värna det demokratiska samhället och den journalistiska traditionen att granska makten (Researchgruppen 2014). Via #kämpamalmö efterlyste de vittnesmål, bilder och videoklipp, samt använde hashtaggen för att komma i kontakt med personer som var närvarande.

Skicka gärna in vittnesmål, foto samt video från händelserna i Malmö idag till kontakt@research.nu #kaempamalmoe.⁶

De efterlyste även specifik information för att kunna bekräfta eller dementera utsagor i andra mediekkanaler, bland annat rörande ambulanspersonalens eventuella svårigheter att komma fram under demonstrationen och polisens uppgifter om att de blivit attackerade med gatsten och ammoniak.

Researchgruppen efterlyser videos som styrker polisens uppgift om stenkastning och ammoniak i stor omfattning efter 15.40 under #kämpamalmö.⁷

Den övervakande funktionen är central för Kämpa Malmö. De ovanstående exemplen belyser att hashtaggen #kämpamalmö fyller flera funktioner och används av olika aktörer och i olika syften. Den fungerar både som informations- och

6 Twitter 23 augusti. <https://twitter.com/search?q=%23k%C3%A4mpamalm%C3%B6&src=typd> [2015-01-21]

7 Twitter <https://twitter.com/search?q=%23k%C3%A4mpamalm%C3%B6&src=typd> [2015-01-21]

dokumentationskälla, sammanlänkande knutpunkt och som ett sätt för deltagare att visa känslor och manifesteras åsikter. Exempelen visar också att Kämpa Malmö karaktäriseras av reaktivitet och att aktiviteten under Kämpa Malmö är en motreaktion på vissa händelser som uppmärksammas av rörelsens aktörer. Ett återkommande mönster i merparten av de manifestationer som förknippas med Kämpa Malmö är att samlingar i det fysiska rummet ger ökad aktivitet i sociala medier, men med det inte sagt att delningen av hashtaggen sker uteslutande i anslutning till dem. De främlingsfientliga partiernas framgång i Europaparlamentsvalet och Sverige Demokraternas (SD) och Svenskarnas Partis (SvP) utskick av partiprogram till svenska hushåll har exempelvis uppmärksammats genom hashtaggen, men som inte efterföljts av en kollektiv mobilisering i det fysiska rummet. Genom #kämpamalmö uttrycker deltagare sina åsikter, värderingar och symboliska representationer av frågor de förknippar med Kämpa Malmö, och på så sätt blir det offentliga rum som skapats i och med hashtaggen ett forum i vilket individernas åsikter och värderingar sprids, diskuteras och formas (Lievrouw 2011). De digitala medierna har så kallade *prefigurativa egenskaper*, det vill säga att de fungerar som forum där deltagarna tillsammans kan formulera värderingar och åsikter för att inspirera varandra till deltagande (Lievrouw 2011). De sociala medierna kan alltså inte reduceras till kanaler för att dela information, de utgör snarare ett reellt handlingsutrymme där rörelsen konstrueras och där den politiska aktiviteten tar sig uttryck.

Mobilisering: aktörer i nätverket

Bennett och Segerberg (2012) menar att det skett en *personalisering av politiken* - att politiska frågor i allt högre grad präglas av och omsätts i personliga uttryck - som måste förstås mot bakgrund av en samtida individualiseringstrend i samhället. Bennett och Segerberg (2012) skiljer mellan vad de kallar *personliga aktionsramar* (*personal action frames*) och *kollektiva aktionsramar* (*collective action frames*), och menar att det föregående har ersatt det senare i många samtida politiska rörelser - ett resultat av att politiken personaliserats. Parollen Kämpa Malmö kan förstås som en personlig aktionsram, på så vis att parollen är en symbolisk representation av sociala och politiska budskap som inte har en avgränsad eller tydlig definition, och att aktörerna som använder den kan omforma och anpassa innebörden av parollen så att den går i linje med deras personliga åsikter och värderingar. Det vill säga, det finns ingen bestämd gemensam definition av Kämpa Malmö. Det är i användningen av Kämpa Malmö som användarna tillskriver parollen betydelse. Parollens öppna definition är inkluderande, då den är enkel att dela och fylla med det som aktörerna själva vill tillskriva Kämpa Malmö (Bennett 2012). Detta kan jämföras med parollen *Antifascism är självförsvaret* som ofta används tillsammans med Kämpa Malmö, och som snarare bör förstås som en kollektiv aktionsram. Antifascism är självförsvaret

har en snävare innebörd, med en tydligare ideologisk definition, vilket innebär att aktörer inte kan omvandla parollens budskap i lika stor utsträckning som parollen Kämpa Malmö. Antifascism är självförsvar syftar till en mer avgränsad social identitet som motsätter sig den etablerade samhällsordningen (Bennett 2012). Vi kommer att återkomma till dess explicita innebörd och relation till parollen Kämpa Malmö i avsnittet "Intern konflikt".

Personliga aktionsramar sprids inte automatiskt, utan kräver att aktörer visar varandra hur de kan tillämpas och delas (Bennett & Segerberg 2012). Aktörers delning och spridning av parollen Kämpa Malmö ligger till grund för att förstå hur Kämpa Malmö verkar som rörelse. Bennet och Segerberg (2012) menar att delningen av personligt uttryckta åsikter i sig är en motivation för deltagande. Det politiska engagemanget ligger, i och med personaliseringen av politiken, närmre individers personliga intressen och livsstil (Lievrouw 2011). Att de delade inläggen uppmärksammas, erkänns och delas vidare av andra blir en motivation för fortsatt deltagande, då det uppmärksammar individernas direkta inflytande på och delaktighet i rörelsen. Deltagarnas personliga motiv är alltså avgörande för de betydelser som tillskrivs Kämpa Malmö, och tillämpningen och spridningen av #kämpamalmö blir en drivande kraft för deltagande.

Den personliga tillämpningen och delningen av Kämpa Malmö utgör en interaktiv process som skapar ett kommunikativt nätverk. I och med att Kämpa Malmö inte styrs av en specifik organisation eller hierarkisk ledning som organiserar aktiviteten, konstituerar användningsmönstren rörelsens organisationsstruktur och knyter deltagarna samman. På så sätt får särskilt aktiva aktörer en drivande funktion, och kan få stort inflytande i rörelsens utveckling. Gerbaudo (2012) förklarar att avsaknad av en formell organisationsstruktur resulterar i att de kollektiva handlingarna struktureras efter de individuella aktörernas kommunikativa handlingar. Snarare än att ta klassiska ledarroller blir de inflytelserika användarna "koreografer" för den kollektiva handlingen genom att sätta ramverket för engagemanget (Gerbaudo 2012). I avsaknaden av tydligt ledarskap och handlingsplan blir den individuella tillämpningen och användningen av Kämpa Malmö central för att förstå hur det sociala och politiska engagemanget struktureras i en pågående mobiliseringsprocess.

I motsats till det institutionella politiska engagemanget som organiseras på basis av gruppidentitet, medlemskap eller ideologi, utkristalliseras de politiska handlingar som knyts till Kämpa Malmö ur ett delat ethos rörande mångfald, jämlikhet och inkluderande (Bennett 2012). De personliga uttrycken konkretiserar och specificerar de övergripande problemen och artikulerar vilka reella problem som de reaktiva krafterna bör riktas mot. Exempelvis har SD och SvP pekats ut som rasister av Kämpa Malmö, och EU-migranternas utsatta situation i Sverige har fått exemplifiera strukturella missförhållanden i Europa. Genom att konkretisera och göra strukturella frågor möjliga att relatera till, verkar delningarna som katalysatorer för kollektiv handling.

Mobilisering och gemenskap: upplösning av skiljelinjer

Kämpa Malmö måste förstås i relation till en bredare samhällsutveckling: att samhället blivit allt mer individualiserat; att politiken har personaliserats och att våra sociala interaktioner i allt högre grad är medierade (Dahlgren 2009; Bennett & Segerberg 2012; Bennett 2012). Sammantaget har dessa aspekter förändrat hur det politiska engagemanget bedrivs. Grunden för att förstå hur mobiliseringen sker ligger i de individuella tillämpningarna av Kämpa Malmö. Det betyder dock inte att det politiska engagemanget endast kan förstås som en rad personliga yttringar. Under parollen Kämpa Malmö blir de enskilda åsikterna tillsammans en gemensam manifestation.

Dock menar Lievrouw (2011) att de nya informations- och kommunikationsteknologierna har gjort att skiljelinjen mellan individuella och kollektiva handlingar allt mer otydlig. Hashtaggen #kämpamalmö används i människors privata profiler på sociala medier, i inlägg där de ger uttryck för sina tankar och åsikter. Det är de individuella tillämpningarna av #kämpamalmö som utgör och formar Kämpa Malmö som rörelse. Däremot förändras inte innebörden av Kämpa Malmö av enskilda tillämpningar. Det är aktörernas *sammanlagda* användning av hashtaggen som ger den dess definition. Det är genom att flera använder hashtaggen, på ett liknande sätt som gör att Kämpa Malmö kan ses som ett kollektivt uttryck. Parollen Kämpa Malmö fungerar som en sammanlänkande nod som skapar ett kommunikativt nätverk av politiskt engagemang. Därmed är de individuella inläggen kopplade till varandra, de är en del av en interaktiv process. Kämpa Malmö är ett politiskt uttryck – en pågående manifestation – som är i rörelse och beroende av människors användning av frasen Kämpa Malmö

På samma sätt som att det blir allt svårare att skilja mellan vad som är individuella handlingar och vad som är kollektiva handlingar i mobiliseringsprocessen, blir det allt svårare att dra en tydlig gräns mellan mobiliseringen online och mobiliseringen offline (Lievrouw 2011). Enligt Lievrow (2011) så samspelar medierade och icke-medierade handlingar i sådan hög grad att det kan vara svårt att separera dess olika funktioner.

Många samtida rörelser manifesterar vad Lievrouw (2011) kallar ett *nätverksideal*: mobiliseringen offline struktureras på liknande sätt som online. Vad gäller tillgänglighet och öppenhet sker deltagandet i Kämpa Malmö – online och offline - på liknande premisser. Vem som helst kan använda hashtaggen #kämpamalmö och få tillgång till det offentliga rum som har skapats i och med den. De fysiska manifestationer som har anordnats, som har namngetts Kämpa Malmö eller delats via hashtaggen, har varit öppna för allmänheten; vem som helst har kunnat ansluta. Gerbaudo (2012) menar till skillnad från Lievrouw (2011) att en distinktion mellan online och offline är irrelevant, och hävdar att en utgångspunkt i binära oppositioner begränsar vår förståelse för samtida politiska rörelser. Det materiella rummet står inte i motsatsförhållande till det virtuella. De olika rummen fyller olika funktioner,

och ersätter inte varandra i mobiliseringsprocessen. Gerbaudo (2012) menar att vi istället för att försöka skilja det materiella och det virtuella åt, bör ta hänsyn till hur de offentliga utrymmen som skapas i sociala medier bidrar till att omorganisera våra interaktionsmiljöer oavsett "plats".

Ytterligare en distinktion som visar på komplexiteten i att försöka definiera hur Kämpa Malmö konstitueras, är sammanblandningen mellan symboliska och materiella aspekter. De sociala medierna som används tillsammans med Kämpa Malmö är både uttrycksmedlen för rörelsen och uttrycket i sig (Lievrouw 2011). Det vill säga, de digitala medierna är kanaler för att sprida politiska budskap, men i och med att de skapar ett offentligt utrymme där det politiska engagemanget tar form och mobiliseringen sker, är de också manifestationen av rörelsen. Denna sammansmältning av form och innehåll, materiellt och virtuellt, online och offline, individ och kollektiv, är just det som karakteriserar medierad mobilisering enligt Lievrouw (2011)

Gemenskap: konstruktionen av ett "vi"

I mobiliseringsprocessen av Kämpa Malmö kan vi se att ett "vi" och en känsla av gemenskap har vuxit fram. Framförallt var det i samband med demonstrationen *Kämpa Malmö – Antifascism är självförsvar* den 16 mars 2014, som detta uttrycktes tydligt. Antal inlägg på sociala medier taggade med #kämpamalmö ökade väsentligt under demonstrationen. Även hashtaggen #kämpashowan användes frekvent, då Showan Shattack hade kommit att bli en symbol för kampen mot rasism. Merparten av inläggen publicerades av privatpersoner, som uttrycker känslor av glädje, stolthet och samhörighet. I många av dem förekommer starka känslouttryck. En bild på Instagram är en överblicksbild av folksamlingen på Möllevångstorget den 16 mars. Den efterföljs av texten:

Vi är enade i kampen mot fascismen, nazismen och rasismen. Idag var vi över 10 000 människor som demonstrerade och tillsammans stod upp för en värld där mänsklig värdighet för alla stod i fokus. En historisk dag och en ära att kunna vara med, stå upp, demonstrera och se så många människor vandra tillsammans sida vid sida i solidaritetens namn. Tack Malmö och tack alla som varje dag står upp. United we stand. #kämpamalmö #kämpashowan.⁸

I en kommentar Facebookevenemanget *Kämpa Malmö – Antifascism är självförsvar*, går det att läsa:

8 Instagram 16 mars. <https://www.instagram.com> [2014-12-10]

[...] Tack alla antifascister som visade sig igår, som fick mig att känna mig trygg(are) och värd att skydda. Jag behövde få veta att ni finns och att vi är många tillsammans och nu vet jag och kommer inte tvivla på längelänge [sic!]. TACK MALMÖ, JAG ÄLSKAR OSS!⁹

I ovanstående citat, liksom i många andra inlägg används ”vi” för att hänvisa till den sammanslutning, den förenade kraft, som uppstod under demonstrationen. ”Vi:et” syftar till alla de människor som engagerat sig och visat stöd för demonstrationen och de frågor som har lyfts i samband med den. Enligt Melucci (1989) är gemenskap en förutsättning för, och en integrerad del i, mobiliseringsprocessen och i skapandet av kollektiva handlingar. Melucci (1989) menar att det är i konstruktionen av den kollektiva handlingen – i de processer där människor inser att de har vissa gemensamma inriktningar och utifrån det beslutar att handla tillsammans – som ett mer eller mindre stabilt ”vi” utvecklas. Detta sker genom att deltagarna formulerar gemensamma föreställningarna om mål, medel och miljö. Det är en process som är kontinuerlig och interaktiv, där deltagarna kommunicerar med varandra, utbyter erfarenheter och därigenom skapar gemensamma referensramar (Melucci 1989). Den gemenskap som växte fram under demonstrationen den 16 mars kan förstås som ett resultat av att människor har organiserat det individuella handlandet, samtidigt som de har integrerat med varandra för att ge mening åt det gemensamma handlandet.

I denna interaktiva process är de sociala mediernas emotionella verkningskraft en viktig aspekt (Gerbaudo 2012). Tweets och inlägg taggade med #kämpamalmö uttrycker inte bara åsikter eller individuella upplevelser. Gerbaudo (2012) menar att de sociala mediernas viktigaste funktion i mobiliseringsprocessen är att de möjliggör och bidrar till en känsla av gemenskap bland löst sammanlänkade deltagare. De sociala mediernas personliga karaktär möjliggör intima men samtidigt offentliga samtal, och kan användas för att skapa en känsla av solidaritet genom uppmuntran och stöd, eller genom en delad känsla av frustration. Sammanlänkningen av aktörer i Kämpa Malmö, gör att de individuella känslorna koncentreras och blir kollektiva *politiska passioner* (Gerbaudo 2012). Dahlgren (2009) menar att politiskt engagemang alltid involverar någon form av passion, att passionen motiverar politiskt deltagande. Samtidigt verkar passionen inte bara motiverande, utan länkar samman individer som delar den. De kommunikativa handlingarnas emotionella kvaliteter bör, vare sig de är positiva eller negativa, enligt Gerbaudo (2012) förstås i samband med den symboliska konstruktionen av ett ”vi”. Konstruktionen av ”vi” är en komplex process av både emotionell och kognitiv karaktär. Konstruktionen av ett ”vi” i Kämpa Malmö måste även, på grund av rörelsens reaktiva beskaffenhet, förstås i relation till en extern konflikt.

9 Facebook 17 mars. <https://www.facebook.com/events/250586945123741/> [2014-12-10]

Reaktivitet och gemenskap: extern konflikt

Melucci (1989) menar att sociala rörelser alltid måste förstås i relation till en social konflikt. "Vi:et" som vi har identifierat under Kämpa Malmö bärs inte upp av ett ställningstagande *för* något, utan bygger lika mycket på en opposition *mot* något. Skapandet av ett "vi" har skett i relation till konstruktionen av ett "dem". Inför demonstrationen den 16 mars 2014 publicerade huvudarrangören Skåne mot Rasism ett pressmeddelande, i vilket de beskriver anledningen till demonstrationen och uppmanar människor till mobilisering.

[...] Møllevången har, tack vare de boendes civilkurage, länge varit fritt från nazister. I lördags natt, efter en dag av feministisk kamp på Möllan, kom de hit för att söka konfrontation. Resultatet: fyra av våra kamrater knivskurna varav två med livshotande skador. Med anledning av detta ordnar vi en antifascistisk manifestation nu på söndag, 14.00 på Møllevångstorget. Vi samlas för att visa att vi är många som sluter oss kring de drabbade. Vi samlas för att visa att nazister inte är välkomna i Malmö. Vi samlas för att visa att vi sluter oss kring de som kämpar för ett samhälle helt i motsats till det som nazismen och fascismen förespråkar. Det handlar inte bara om de sex nazisterna på Möllan. De senaste tio åren har 14 personer dödats av nazister i Sverige. Samtidigt tar allt fler nazister och rasister plats i kommuner och riksdag. Högervindar i Europa ger luft åt fascistiska organisationer både på gatorna och i parlamenten. Vi står upp för de som kämpar i Sverige, i Ungern, i Ukraina och i Grekland. Det är hög tid att ta hotet från nazister och fascister på allvar. [...] Med stadsdelar fyllda av liv och engagerade människor berövas fascismen sin livsluft. Den mest effektiva antifascismen är när vi går ihop i vardagen, när vi säger ifrån, när vi vägrar vara rädda. När vi bryr oss om och hjälper varandra, och organiserar oss i våra kvarter, på våra skolor och på våra arbetsplatser. (Skåne mot rasism, 2014)

Anledningen till demonstrationen var förutom att uppmärksamma överfallet också att synliggöra generella förändringar i samhället, eller som Skåne mot Rasism (2014) skriver: "Det handlar inte bara om de sex nazisterna på Möllan". I texten antyds en motståndare: de strukturer och personer som bär nazistiska och fascistiska värderingar. Motivet för demonstrationen var att "visa att vi är många", och att "visa att vi sluter oss kring de som kämpar för ett samhälle helt i motsats till det som nazismen och fascismen förespråkar" (Skåne mot rasism 2014). Vikten av att agera tillsammans poängteras i texten, och människors organisering och samarbete i vardagen beskrivs vara det mest effektiva medlet att mot fascism. Liknande retorik och förhållningssätt uttrycks i många av de inlägg publicerade av privatpersoner i samband med demonstrationen. I två Instagram-inlägg går det att läsa:

[T]usentals vandrade idag tillsammans över blöta malmögator, för att visa att det varken finns plats för nazism, rasism, eller gatuvåld i sverige[sic!]. vi är så många fler, så mycket starkare. [I]dag malmö är jag så himla stolt över oss.¹⁰

10 Instagram 16 mars. <https://www.instagram.com> [2014-12-10]

Helt magiskt var det i Malmö idag. Nånstan[sic!] runt 9000-10000 människor samlades och demonstrerade mot det växande högerextrema spöket i samhället. Fyra personer attackerades lördagen den 8 mars, för att de hade deltagit i en feministisk demonstration. Knivhuggna för de står upp för rättvisa. Idag visade Malmö högljutt att det inte är något som tolereras här. Har sällan känt sån[sic!] stolthet över medmänniskligheten och att jag är en del av en så fantastisk rörelse. Rörd till tårar. [...] Vi måste visa rasisterna att det är kärlek som i feminism, anti-rasism, anti-homofobi som är den rätta vägen. Våga säga ifrån nästa gång någon uttrycker sig kränkande. Vi gör det tillsammans.¹¹

Anledningen till mobiliseringen formuleras på liknande sätt som i nätverket Skåne mot rasisms pressmeddelande: att nazism, fascism och rasism inte är en accepterad del i det svenska samhället. I de refererade citaten beskrivs både antirasism, feminism och anti-homofobi vara ideal i motsats till fascistiska, rasistiska och nazistiska värderingar, och får symbolisera det Kämpa Malmö står för. Vem eller vilka motståndarna är - mer än rasister, fascisterna och nazister - formuleras inte explicit i ovanstående inlägg. Det krävs inte mer än att aktörer erkänner en motståndare, för att delta i demonstrationer eller tagga ett inlägg med #kämpamalmö. I andra inlägg och manifestationer har däremot mobiliseringen specifikt riktats mot Svenskarnas Parti och Sverigedemokraterna. Jämte (2013) förklarar att den antirasistiska kampen bygger på en negering - aktörerna engagerar och mobiliserar sig *mot* rasism. Motståndaren konstrueras i mobiliseringsprocessen, en motståndare som artikuleras tydligt i Kämpa Malmö. Motståndarna - "dem" - är fascisterna, rasisterna och nazisterna eller personer som sympatiserar med eller har liknande värderingar som dessa grupper. Kämpa Malmö karaktäriseras av motdemokratisk reaktivitet, eftersom rasismen är antirasismens antagonist. Konstruktionen av ett "vi" måste därför förstås i relation till identifikationen av ett "dem", ett "dem" som konstituerar "vi:et" (Mouffe 2013).

Gemenskap: intern konflikt

Vi har konstaterat att Kämpa Malmö tillskrivs olika betydelser och beroende av aktörernas tillämpningar. Betydelserna är dock inte vitt skilda, utan kontextualiseras inom ett gemensamt ramverk som bygger på antirasism. Till skillnad från Melucci (1989) som menar att ett "vi" uppstår i de processer där deltagarna formulerar gemensamma föreställningar om mål och medel, kan vi se att "vi:et" och de gemensamma föreställningarna inom Kämpa Malmö snarare berör övergripande frågor. Man är överens om att den antirasistiska kampen bör bedrivas, men tillvägagångssätt och mål skiljer sig mellan aktörerna. Dessa skillnader är synliga bland annat i inlägg på sociala medier under #kämpamalmö samt i de slagord som

11 Instagram 16 mars. <https://www.instagram.com> [2014-12-10]

utropades och fanns skrivna på banderoller och plakat under demonstrationen den 16 mars. Exempelvis använder Skåne mot Rasism och AFA (Antifascistisk Aktion), samt många andra grupper och privatpersoner, Kämpa Malmö tillsammans med frasen Antifascism är självförsvar. Slagord som "Hårt mot hårt" och "Turn left, Smash right" har också använts tillsammans med Kämpa Malmö. Samtidigt har Kämpa Malmö använts tillsammans med budskap som "Med Kärlek som Vapen" och "Don't Fight, Unite".

För att tydliggöra och förstå skillnaderna i tillvägagångssätt som uppvisas bland aktörer i Kämpa Malmö kan aktörerna med fördel kategoriseras utifrån Jämtes (2013) tre typer av antirasister - *radikala, moderata och pragmatiska*. Kategoriseringarna bör ses som ett verktyg för att förstå Kämpa Malmös interna stridigheter, inte som en spegel av verkligheten som är långt mer komplex. En del aktörer ryms inte inom, eller hamnar mittemellan, de olika kategorierna (Jämte 2013).

Radikal antirasism inbegriper, till skillnad från *moderat* antirasism en strukturell, systemkritisk analys av rasism. Radikala antirasister ser rasism som ett av de yttersta uttrycken för problem som genomsyrar och är djupt rotade i samhället. De moderata antirasisterna förklarar rasism utifrån idealism, som idémässiga föreställningar hos vissa individer eller grupper. Inom den moderata antirasismen betraktas rasism snarare som avvikande beteenden i ett i grunden välfungerande samhälle. Den ideologiska skillnaden gör att radikala antirasister ser det antirasistiska arbetet som en del av en större kamp mot en förtryckande samhällsstruktur. De har låg eller ingen tilltro till det existerande systemet, och menar att problemet med rasism inte kan lösas inom ramarna för hur samhället ser ut idag. Radikala antirasister har ofta en konfrontativ inställning och en strävan efter att hindra motståndare från att ta plats i det offentliga rummet, de är inte heller främmande för att ta saken i egna händer - oavsett om tillvägagångssätten håller sig inom lagens ramar eller inte (Jämte 2013). Moderata antirasister har däremot hög tilltro till samhällets förmåga att lösa problemen med rasism; genom att bevaka och sprida kunskap om motståndare och på så sätt få samhället, politikerna och rättsväsendet att ta frågorna på tillräckligt stort allvar, kan rasismen motarbetas (Jämte 2013). *Pragmatisk* antirasism kan sägas befinna sig emellan de radikala och moderata förhållningssätten till rasism. Den delar delvis den radikala antirasismens systemkritik, men intar en mer reserverad hållning vad gäller handlingsstrategier och lösningar på det rasistiska problemet. Den pragmatiska antirasismen är förankrad i civilsamhället och bör uppfattas som en del i ett politiskt förändringsprojekt som bygger på det civila samhällets kraft och behov. Det främsta medlet för antirasistiskt arbete är folklig mobilisering (Jämte 2013).

Jämte (2013) framhåller att även om personer som arbetar mot rasism kan skilja sig åt i hur de definierar rasismens problem, vilka ideal de vill förverkliga och hur de agerar, delar de ändå vissa gemensamma föreställningar som gör att de kan kategoriseras som antirasister i vid mening. Det belyser att det inom Kämpa Malmö, trots starka interna skillnader, finns övergripande likheter som utgör det ramverk inom vilket mobiliseringsprocessen tar form.

I och med att parollen Kämpa Malmö är en personlig aktionsram och inte en kollektiv aktionsram är den inkluderande. Den kan tillämpas av människor med olika synsätt, men ändå utgöra en gemensam röst mot rasism. De interna konflikterna orsakas snarare av vad individer använder parollen *tillsammans med*, så som parollen Antifascism är självförsvaret. Antifascism är självförsvaret kan förstås som en kollektiv aktionsram, som har en snävare definition och en tydlig ideologisk utgångspunkt som för många kan verka kontroversiell. Den har därför blivit föremål för diskussion, en diskussion som synliggör ideologiska skillnader aktörer emellan. Parollen har genererat interna diskussioner mellan deltagare, bland annat i kommentarsfältet på Facebookevenemanget *Kämpa Malmö - Antifascism är självförsvaret*, men har även lyfts i traditionella medier.

Nätverket Skåne mot Rasism och förbundet Allt åt alla som bland andra använder sig av parollen, förklarar att "deras policy är att man har rätt till självförsvaret som nödvärn enligt lagen vid överfall, misshandel och mordförsök." (Fjellman Jaderup 2014). I pressmeddelandet *Vad vi menar när vi säger att antifascism är självförsvaret* publicerat på hemsidan, betonar förbundet Allt åt Alla att antifascism inte betyder angrepp, utan måste förstås i relation till en samhällelig systemkritik. De skriver:

[...] fascism en verklig rörelse vi måste bemöta för att kunna fortsätta vara politiska aktivister. Vi är antifascister för att slippa bli offer, och för att slippa lämna över rättsskipning till staten. Vi vill inte ha rättvisa, vi vill inte ha upprättelse. Vi vill ha möjlighet att bedriva politisk aktivism och förändra samhället. Därför försvarar vi oss. Ibland med våld och ibland inte. Ibland slår vi tillbaka när vi blivit angripna och ibland slår vi första slaget när vi identifierar ett pågående angrepp. Grundsatsen är att undvika att angripa och att undvika bli brottsoffer – inte att bestraffa brott som har begåtts. Att kollektivt freda vår rörelse på ett sätt som påverkar oss negativt i så liten utsträckning som möjligt. På detta sätt är antifascism självförsvaret rent konkret, eftersom vi inte är beredda att sätta vår liv på att liberala upplysningskampanjer funkar, att polisen kan skydda oss eller att rättsväsendet kommer att stoppa en nazistisk rörelse. [...] När vi säger att antifascism är självförsvaret vägrar vi alltså att vänta på att bli utsatta för nazistiskt våld, för att sedan låta staten sköta "rättsskipning" eller upprörta fram "upplysningskampanjer" där vi får illustrera hur "synd" det är om "nazismens offer". När vi säger att antifascism är självförsvaret handlar det om vad vi tvingas till som revolutionärer, men det är också en uppmaning till alla andra att sluta se sig som måltavlor för nazismen, att organisera sig själva i ett brett, kollektivt och spretigt självförsvaret och solidarisera sig med varandra. (Allt åt alla 2014).

Vänsterpartisten Hanna Thomé som höll tal under demonstrationen den 16 mars sade:

Man riktar udden helt fel. Vi befinner oss i ett läge där nazister har begått mordförsök. Att misstänkliggöra motståndet är jättefarligt. Fascismens hela tanke handlar om att man anser att våld har ett egenvärde och att man vill utrota vissa människor. Att agera mot det är självförsvaret. (Fjellman Jaderup 2014).

Thomé tolkar parollen Antifascism är självförsvaret som att göra fredligt motstånd, och framhåller att hon är emot politisk våld, att "politiskt våld har inget berättigande i Sverige" (Fjellman Jaderup 2014). Den kritik som har riktats mot parollen betonar främst att våld, i synnerhet politiskt legitimerat våld, inte är en del av den svenska demokratin (Smålandsposten 2014, Helmerson 2014) - ett argument som ifrågasätter det politiska metoderna, men kan också ses som ett ifrågasättande av den politiska strävan. Heidi Avellan (2014), ledarskribent på Sydsvenskan, intar en kritisk hållning till parollen Antifascism är självförsvaret och menar att användningen av den är ett hot mot demokratin - lika mycket som rasistiska och fascistiska värderingar är det.

Märkligt är också påståendet att vänsterextremister kämpar "för demokrati och alla människors lika värde". Den som tar till våld som politiskt medel har ställt sig själv utanför demokratins spelplan. Sloganen "antifascism är självförsvaret" som nu används i samband med manifestationer är olustig. Demokratin måste försvaras med demokratins medel, argument bemötas med argument; att möta våld med våld är moral från sandlådan (Avellan 2014).

De olika förhållningssätten till parollen Antifascism är självförsvaret grundar sig i skilda uppfattningar om tillvägagångssätt och ideologi, och i förlängningen även om demokratibegreppet definition. Förbundet Allt åt alla intar vad Jämte (2013) kallar en radikal antirasistisk hållning, och har en misstro gentemot det etablerade politiska systemet. Det resulterar i att de ser fascismen och nazismen som ett pågående angrepp mot samhället, och att den fascistiska ideologin inte kan betraktas som en politisk åsikt. Avellan, Helmerson och Smålandspostens ledarskribenter intar snarare en moderat antirasistisk hållning. De erkänner och försvarar det institutionella demokratiska idealet, vilket förklarar deras kritiska syn på parollen Antifascism är självförsvaret. De moderata antirasisterna menar att samhället har förmåga att lösa problemet inom lagens ramverk och att polisens våldsmonopol är centralt för ett välfungerade samhälle. Det finns inga alternativ, då alternativen innebär att störta det etablerade samhällliga systemet. Gemensamt för de olika ståndpunkterna är uppfattningen att rasism, fascism och nazism inte är en del av det demokratiska idealet. De olika förhållningssätten belyser att demokratibegreppet är en tolkningsbar social konstruktion, som de olika aktörerna gör anspråk på att definiera. Vägen till upprätthållande av demokratin och medlen för det antirasistiska arbetet blir avgörande i förståelsen av skillnaderna mellan de olika antirasistiska förhållningssätten. Vi menar därför att debatten rörande parollen Antifascism är självförsvaret handlar om definitionen av demokratibegreppet. Debatten begränsas dock ofta, särskilt i traditionella medier, till att handla om huruvida våld är ett legitimt tillvägagångssätt, snarare än om de olika aktörernas politiska strävan och tolkningar av demokratibegreppet.

På Facebookevenemanget för demonstrationen *Kämpa Malmö – Antifascism är självförsvaret*, tog en diskussion fart efter att ett fotografi publicerades på sidan. Bilden föreställer en grupp svartklädda och maskerade demonstranter hållandes AFAs flagga och tända bengaler. I kommentarfältet uttrycker flera personer sig uppskattande till

bilden. Andra ifrågasätter maskeringen och slagorden denna grupp använder. En kommentar till bilden var ”Ger anti-fascismen ett dåligt rykte!”.¹² En annan person beskriver hur han med fasa hörde denna maskerade grupp skrika ”handskarna av fascister skall falla”.¹³ Något som för honom påminde om nazistiska eller fascistiska demonstrationer, vilket representerar sådant våld som han vill ta avstånd ifrån. En person som ifrågasatte denna hållning framhöll:

När människor som kämpar mot nazism, fascism och rasism, knivhuggs, mördas och slås ner just för att de är igenkända av nazister så är en mask en ganska OK livförsäkring. Att blanda ihop svarta kläder och masker med fascism är att göra det hela allt för enkelt för sig. Det är människan bakom som gör hela skillnaden. Jag är glad att de finns där och gör motstånd för oss alla.¹⁴

Diskussionen som följde kretsade som många andra kring specifika detaljer, i detta fall maskeringen, men kan även förstås som en diskussion om hur antirasism och antifascism ska bedrivas och representeras. Diskussionen synliggör även tydliga meningsskiljaktigheter mellan aktörer inom Kämpa Malmö.

Trots skillnader förenas ändå olika aktörer under parollen - Kämpa Malmö. Mouffes (2013) begrepp *agonism* kan bidra till att förklara hur det, trots starka meningsskiljaktigheter, kan ske. Mouffe (2013) menar att en agonistisk konflikt inte är en kamp mellan vän och fiende, utan en konflikt mellan konkurrenter som erkänner legitimiteten i varandras politiska strävan. I och med att det inom det politiska inte finns någon rationell lösning på politiska konflikter eftersom de är pågående strider om hegemonisk status, leder agonism till vad Mouffe (2013) kallar *conflictual consensus*. Conflictual consensus innebär att konkurrenterna är överens om etiska och politiska principer - vilka inom Kämpa Malmö handlar om antirasism och alla människors lika värde - men de är oense om tolkningarna av dessa principer. Mouffes (2013) teori om agonism och conflictual consensus belyser även hur vi kan förstå den interna och externa konflikten, inom Kämpa Malmö, i relation till varandra. Den externa konflikten bygger på antagonism, och är en konflikt mellan vän och fiende (Mouffe 2013). Den interna konflikten är en agonistisk konflikt mellan konkurrenter, som erkänner varandras politiska strävan men är oense om mål och tillvägagångssätt (Mouffe 2013:138f). Den interna konflikten står alltid tillbaka till förmån för den externa konflikten, eftersom konkurrenterna identifierar en och samma fiende och är överens om att dennes åsikt inte är legitim.

Melucci (1989) betonar att kollektiv handling och en känsla av gemenskap innefattar meningsskiljaktigheter. De processer under vilka kollektiv handling och gemenskap blir till, utgörs av en ständig interaktion mellan människor som både innefattar förhandling och konflikt. Meningsskiljaktigheter är således lika

12 Facebook 17 mars. <https://www.facebook.com/events/250586945123741/> [2014-12-17]

13 Facebook 17 mars. <https://www.facebook.com/events/250586945123741/> [2014-12-17]

14 Facebook] 17 mars. <https://www.facebook.com/events/250586945123741/> [2014-12-17]

mycket en del av mobiliseringsprocessen som samstämmighet (Melucci 1989). Den gemensamma mobiliseringen är inte avhängig delade ideologier, intressen eller mål - förutsatt att aktörer kan förenas under vissa gemensamma värderingar och ramverk. I Kämpa Malmös fall samlas dessa olika intressen under antirasism. Antirasism är det gemensamma ramverk som kopplar samman individer och utgör det "vi" som människor förenas under. Vad antirasism och antirasistiskt arbete innefattar skiljer sig däremot aktörer emellan.

Reaktivitet: Kämpa Malmö i en samtida politisk kontext

Vårt empiriska material visar på att Kämpa Malmö till stor del kan sägas genomsyras av radikal antirasism, inte gällande tillvägagångssätt utan på så sätt att det finns en systemkritisk analys hos många av aktörerna inom Kämpa Malmö (Jämte 2013). I inlägg och diskussioner taggade med #kämpamalmö beskrivs rasism och rasistiska handlingar inte som enstaka avvikelser från ett i övrigt välfungerande samhälle. Inom ramen för Kämpa Malmö har, som tidigare nämnts, EU-migranternas utsatta situation och kritik mot de polisiära operationerna *Reva* och *Mos Maiorum* lyfts, vilket indikerar att rasism även identifieras som ett strukturellt problem i Sverige och Europa. Kritiken som riktades mot polisväsendet efter demonstrationen *Kämpa Malmö - SvP ut ur Malmö* kan ses som en protest mot hur den svenska statsapparaten fungerar. Den 25 augusti hölls en manifestation utanför polishuset vid Davidhallstorg i Malmö mot polisens agerande under demonstrationen. Manifestationen arrangerades av bland andra Vänsterpartiet och dess ungdomsförbund, i syfte att uppmärksamma polisens övervåld och sanningsfabrikation. I ett Instagram-inlägg publicerat i samband med manifestationen går det att läsa:

När demonstrationer och torgmöten med nazistiska motiv får hållas, när näthat och hatbrott inte leder till åtal, när våldtäktsmän inte fälls, vad ska vi då ha lagboken till? Vem finns lag och lagupprätthållande styrkor till för? De som redan profiterar på andra och de som hatar. Att gör polisanmälningar, gå igenom en rättsprocess och sedan ändå stå där utan att moralisk och laglig rätt segrar. När de som ska upprätthålla lagen och allas skydd rider över dem som tror på allas lika värde, vad ska vi då ha dem till? Bra, fina och viktiga krafter spirar och tar nu rum. Låt kampen brinna! Den antirasistiska feminismens ska segra! #kämpamalmö #kämpa #feminism #antirasism.¹⁵

Som i ovanstående citat, är besvikelse och frustration genomgående i många av de inlägg som publicerades under #kämpamalmö dagarna efter demonstrationen den 23 augusti. Samtidigt vidhåller många också rätten till yttrandefrihet och polisens

15 Instagram 25 augusti. <https://www.instagram.com> [2015-01-22]

skyldighet att värna om demokratin. Andra betonar att man måste få manifesteras mot SvP på ett tryggt sätt (Johansson 2014). Under Kämpa Malmö utkristalliseras alltså, som vi tidigare har beskrivit, en debatt rörande demokratibegreppet, något som också belyser Kämpa Malmös motdemokratiska funktion och den misstro gentemot makthavare som motdemokratin bygger på (Rosanvallon 2006). Mobiliseringen under parollen Kämpa Malmö sker inte bara mot de explicit rasistiska aktörerna utan i förlängningen också det system som accepterar - medvetet eller omedvetet - de fascistiska makterna och strukturerna.

Som vi tidigare nämnt, menar Melucci (1989) att ett kännetecken för sociala rörelser är att de befinner sig i en social konflikt, det vill säga att den befinner sig på ett handlingsfält som den delar med en opponent, och med vilken den strider om materiella och kulturella värden. Kämpa Malmö är ett uttryck för individers och grupperns vilja att bevara och skydda de värderingar de värnar om (Melucci 1989). Aktiviteten inom Kämpa Malmö visar på att det pågår en bredare social konflikt i samhället som berör vilka värderingar, ideal och normer som skall gälla. Värderingar som många röster - förmedlade via Kämpa Malmö - menar är hotade av rasistiska och fascistiska ideologier. Den bredare sociala konflikten är en hegemonisk kamp om rätten till att definiera vad Sverige ska vara, vilka som ska få lov att vara svenskar och hur den svenska demokratin bör fungera.

Gemenskap: ett föränderligt “vi”

Trots tydliga skillnader rörande ideologi och tillvägagångsätt, förenas aktörer i ett “vi” under antirasism. Antirasism är det gemensamma ramverket. Mobiliseringen sker *mot* något, och kräver inte mer än att deltagarna sympatiserar med det gemensamma ramverket - värderingar rörande antirasism. Konstruktionen av ett “vi” går hand i hand med en känsla av gemenskap, som dels bygger på värderingar, och dels på en anknytning till staden Malmö. Utgångspunkten för det politiska engagemanget inom Kämpa Malmö berör frågor om jämlikhet och alla människors lika värde snarare än politiska sakfrågor eller social grupptillhörighet. Frågorna utgör en värdegrund, från vilken en gemenskap baserad på liknande värderingar kan växa. Som vi tidigare nämnt har parollen Kämpa Malmö kopplats samman med exempelvis feminism och anti-homofobi, som tillsammans med klass och rasism ofta diskuteras utifrån ett intersektionalitetsbegrepp, alltså hur olika former av diskriminerande maktordningar samverkar i samhället (Jämte 2013). Det antirasistiska arbetet inom Kämpa Malmö kan uppfattas som en del i en större kamp mot en förtryckande samhällsstruktur, en kamp som bottnar i etiska och moraliska värderingar.

I många inlägg betonas den lokala aspekten, i vilka personer uttrycker stolthet och kärlek inför Malmö och de människor som bor där. I följande inlägg framkommer den lokala gemenskapen tydligt:

Ikväll sa ca 3000 personer i Malmö, Sörj inte, organisera dig! [...] Jag känner mig lyckligt lottad över att bo i Malmö där jag kan inspireras av andra som kämpar för antirasism och solidaritet med så många! #sduturriksdagen #Malmö #Kämpamalmö #antirasism.¹⁶

Otroligt tacksam över att vara Malmöbo. Vilken kärlek! #kämpamalmö #kaempamalmoe #KaempaShowan #kämpashowan.¹⁷

Att det finns en skillnad mellan den lokala och värdemässiga gemenskapen tydliggörs av att Kämpa Malmö har spridits nationellt och anammats i andra städer, så som #kämpaGBG, #kämpagävle, #kämpasverige. #kämpa- är en personlig aktionsram som har kommit att symbolisera en antirasistisk kamp, men beroende av geografisk position och användare tillämpas parollen på skilda sätt och tar sig därför olika uttryck.

På samma sätt som betydelsen av parollen Kämpa Malmö formas i takt med aktörernas individuella tillämpningar, formas och förändras även "vi:et" av aktörerna. "Vi:et" är inte statiskt, utan i ständig förändring vilket beror på utlösande händelser och de kommunikativa handlingarnas skiftande frekvens. "Vi:et" uppkommer och existerar bara i mobiliseringsprocessen, och endast då det artikuleras genom kommunikativa handlingar. Relationen mellan mobiliseringsprocessen, konstruktionen av ett vi och "vi:et" är mer komplex än vid en första anblick.

Mobilisering, reaktivitet och gemenskap: ett konnektivt "vi"

Samtida politiska rörelser har inte sällan analyserats utifrån kategorier och analys-scheman från teorier om sociala rörelser (Bennett & Segerberg 2012). Teorier om nya sociala rörelser betonar personlig förpliktelse, identitet och kreativitet bland rörelsernas aktörer (Lievrouw 2011). Nya sociala rörelser karaktäriseras av att deltagare ingår i löst organiserade nätverk och att aktörer delar identiteter, värderingar och livsstilar. På många sätt stämmer dessa karaktäristika in på Kämpa Malmö, dock med ett väsentligt undantag. Merparten av de forskare, vilkas teorier har legat till grund för vår förståelse av Kämpa Malmö, utgår från begreppet kollektiv identitet för att förstå och förklara aktörers deltagande i politiska och sociala rörelser. I samband med konstruktionen av ett "vi", väcks frågor om huruvida det går att

¹⁶ Instagram 15 september. <https://www.instagram.com> [2015-01-20]

¹⁷ Twitter 16 mars. <https://twitter.com/search?f=realtime&q=%23kämpamalmö%20since%3A2014-03-15%20until%3A2014-03-17&src=typd> [2015-01-29]

identifiera en kollektiv identitet inom Kämpa Malmö. "Vi:et" bygger på gemenskap och har genererat någon form av identitet, i motsats till ett "dem". Vi menar dock att Kämpa Malmö inte kan förstås utifrån ett kollektivt identitetsbegrepp. Delvis på grund av Kämpa Malmös heterogena och decentraliserade karaktär, men framförallt för att det är de kommunikativa handlingarna som strukturerar rörelsen.

Kämpa Malmö bygger på vad Bennett och Segerberg (2012) kallar *logic of connective action*: de kommunikativa handlingarna utgör organisationsstrukturen och de politiska budskapen mottas och sprids genom personliga aktionsramar. Vidare menar Bennett och Segerberg (2012) att sådana "protestnätverk" inte kräver en organisatorisk styrning då de är "självorganiserade" genom nätverksstrukturen. De kräver inte ett enat "vi", för att kunna mobilisera kollektiv handling, vilket beror på att de är individualiserade, personaliserade och teknologiskt organiserade. Dessa aspekter gör att de måste förstås på utifrån sin egen logik och egna termer (Bennett & Segerberg 2012).

Parollen Kämpa Malmö är en personlig aktionsram som tillämpas och omvandlas av individuella aktörer. Vi har identifierat att det är de kommunikativa handlingarna under Kämpa Malmö som utgör organisationsstrukturen. Kämpa Malmö blir den nod kring vilken ett löst förankrat nätverk av aktörer utkristalliseras, aktörer som sätts i förbindelse med varandra genom att använda parollen Kämpa Malmö. Kämpa Malmö blir således en knutpunkt, som aktörer kravlöst kan använda sig av och ansluta till – fysiskt såväl som virtuellt – för att delta i en antirasistisk kamp. Den lösa sammanlänkningen av individer, information och politiska uttryck är utmärkande för Kämpa Malmö. Aktörernas individuella tillämpning och delning av parollen utgör rörelsen.

Vi har konstaterat att det finns ett "vi" inom Kämpa Malmö, men "vi:et" är ingen premis för kollektiv handling och mobilisering. Kämpa Malmö är en reaktiv rörelse, och mobiliseringen är en pågående motreaktion mot samhälleliga förhållanden. "Vi:et" existerar utifrån och konstitueras av ett "dem", ett "dem" som är orsaken till och motivet för motreaktionen. "Vi:et" har varit betydelsefullt, då det har bidragit med emotionella incitament i form av uppmuntran, solidaritet och en känsla av gemenskap. Gemenskapen bygger både på en värdemässig och en lokal gemenskap; man är inte ensam i kampen mot rasism. Kampen är dock inte enhetlig, nyckelbegreppen som Kämpa Malmö förknippas med tolkas på olika sätt av olika aktörer. Det gemensamma ramverket inbegriper skilda synsätt på och tolkningar av rasism, samt olika föreställningar om demokrati och ideologi. Det gemensamma ramverket bygger inte på kollektiva, delade föreställningar, det är snarare ett ramverk som kan förstås som ett nätverk av överlappande likheter. Dessa likheter - värderingar, åsikter, intressen - som man relaterar till och identifierar sig med, tillskrivs och kopplas ihop med Kämpa Malmö. Kämpa Malmö har ingen essentiell betydelsekärna, utan får mening genom individernas tillämpningar. På så sätt kopplas aktörerna samman inom ett ramverk av överlappande likheter. För att förstå hur individer sammanlänkas och förenas i ett "vi", under ramverket för Kämpa Malmö, blir konnektivitetsaspekten bärande (Bennett & Segerberg 2012). Därför föreslår vi

begreppet *konnektiv identitet*, för att beteckna den komplexa sociala sammanslutning av aktörer som vi i vår studie har undersökt.

Med begreppet bygger vi vidare på Bennett och Segerbergs (2012) teoribildning om *logic of connective action*. De menar att ett "vi" inte krävs för att, inom rörelser, mobilisera kollektiv handling. I de rörelser som karaktäriseras av konnektiv handling (*connective action*), och där det har skapats ett "vi", samt en känsla av gemenskap, menar vi att samhörigheten kan förstås som en konnektiv identitet.

Konnektiva identiteter belyser hur aktörer länkas samman i en nätverksliknande struktur. Kämpa Malmö konstitueras av de sammanlänkade aktörernas sammanlagda kommunikativa handlingar och de kommunikativa handlingarna utgör rörelsens organisationsstruktur (Bennett & Segerberg 2012). Det gemensamma ramverket som den konnektiva identiteten bygger på, och som är en förutsättning för att aktörerna ska kunna länkas samman, utgörs inte av gemensamma föreställningar, utan inrymmer överlappande likheter. Aktörer kan delta i Kämpa Malmö med helt olika bevekelsegrund, men ändå vara en del av den konnektiva identiteten. Aktörerna är en del i en större sammanslutning, men då de inte delar gemensamma föreställningar delar det inte heller en gemensam - kollektiv - identitet, utan en identitet av överlappande likheter. "Vi:et" och känslan av gemenskap uppkommer och existerar bara i mobiliseringsprocessen, därför existerar den konnektiva identiteten bara under mobiliseringsprocessen, den finns varken före eller efter. Begreppet konnektiva identiteter fångar in de processer som vi kan konstatera karaktäriserar Kämpa Malmö.

Kämpa Malmö - en konnektiv mobilisering

Denna studie är ett försök att bidra med ny kunskap om alternativt politiskt engagemang och vilken roll sociala medier har inom alternativa politiska rörelser. Vi har, med särskild hänsyn till den medieteknologiska utvecklingen och det samtida politiska läget i Sverige, ämnat kartlägga hur och på vilket sätt det sociala och politiska engagemanget inom Kämpa Malmö tar sig uttryck. Frågorna vi har ställt oss är: hur och varför sker en mobilisering? Hur kan vi förstå de individuella och kollektiva uttryck som manifesteras inom Kämpa Malmö?

Undersökningen av mobiliseringsprocessen har för oss varit vägen till att förstå hur de individuella och kollektiva uttryck som manifesteras inom Kämpa Malmö samspelar.

I mobiliseringsprocessen av Kämpa Malmö sker något, som vi inte kan förklara utifrån existerande teoribildning. Ett till synes oförenligt fragmenterat nätverk av skilda individer med olika politisk hemvist och inbördes starka meningsskiljaktigheter, förenas under en paroll - Kämpa Malmö. Begreppet konnektiva identiteter, som bygger vidare på Bennett och Segerbergs (2012) teorier om konnektiv handling, fångar den komplexitet och föränderlighet som Kämpa Malmö karaktäriseras av, och är det viktigaste fyndet i vår studie.

Aktörers delning och användning av parollen Kämpa Malmö ligger till grund för att förstå hur Kämpa Malmö verkar som rörelse. De individuella uttrycken är från början spridda röster, men i och med att de har länkats samman under parollen Kämpa Malmö, kan de förstås som en samlad röst. Dock är det aktörernas individuella tillämpningar av parollen som tillskriver Kämpa Malmö mening, vilket resulterar i att parollens och därmed rörelsens betydelse är föränderlig. Det innebär också att Kämpa Malmö som rörelse byggs upp av individer, som kan ha starka meningsskiljaktigheter. Trots dessa meningsskiljaktigheter, har en mobilisering ändå skett. Frågan är hur och varför detta är möjligt?

Vi kan identifiera två primära anledningar. För det första har parollen Kämpa Malmö ingen etablerad betydelsekärna. Den fungerar som en personlig aktionsram vilken ger aktörerna möjlighet att tillskriva parollen och rörelsen betydelse utifrån sina egna politiska övertygelser (Bennett & Segerberg 2012). För det andra kan vi

konstatera att mobiliseringen är reaktiv, det är en mobilisering mot rasism, och en reaktion mot de demokratiska institutionernas oförmåga att hantera rasismen.

I mobiliseringsprocessen har ett "vi" som står enade mot ett "dem" uppkommit. De interna meningsskiljaktigheterna står alltid tillbaka till förmån för den externa konflikten. Den symboliska konstruktionen av ett "vi" har varit det mest komplicerade kollektiva uttrycket för oss att förstå och förhålla oss till. När vi började undersöka och problematisera "vi:et", insåg vi att det inte byggde på gemensamma föreställningar, utan ett gemensamt ramverk som kan förstås som ett nätverk av överlappande likheter. Vi saknade ett adekvat begrepp för att förklara och förstå de processer som kännetecknar Kämpa Malmö, då "vi:et" i vår mening inte kunde förstås som ett uttryck för en kollektiv identitet. I kampen mot rasism under Kämpa Malmö står pensionärer sida vid sida med AFA, MFF-supportrar bredvid politiska partier och ungdomsförbund, barnvagnsfamiljer bredvid kvinnoseparatistiska fraktioner. Som vi har beskrivit, kan vem som helst bli en del av det politiska samtalet under Kämpa Malmö genom att använda hashtaggen eller delta i demonstrationer. Delad politisk hemvist, social gruppstillhörighet eller liknande är inte centralt för mobiliseringsprocessen.

Utifrån vårt empiriska material kan vi konstatera att mobiliseringen bygger på konnektivitet snarare än kollektivitet (Bennett & Segerberg 2012). De digitala medierna är och har varit direkt avgörande för hur mobiliseringen inom Kämpa Malmö struktureras. Organiseringen av det politiska engagemanget följer ett nätverksliknande mönster, i det virtuella rummet såväl som i det materiella. Det som kännetecknar Kämpa Malmö, och som vårt begrepp konnektiva identiteter belyser är att rörelsen konstitueras av de sammanlänkade aktörernas sammanlagda kommunikativa handlingar, och de kommunikativa handlingarna utgör rörelsens organisationsstruktur (Bennett & Segerberg 2012). Aktörer kan delta i Kämpa Malmö med helt olika bevekelsegrund, men ändå vara en del av rörelsen såväl som den konnektiva identiteten. Det konnektiva "vi:et" skiljer sig från andra "vi:n", på grund av att den konnektiva identiteten enbart uppkommer och existerar i mobiliseringsprocessen, den finns varken före eller efter. Mobiliseringsprocessen existerar endast så länge det finns en aktivitet av kommunikativa handlingar, därför är "vi:et" ett amorft och momentant "vi".

Aktörerna är en del i en större sammanslutning, men då de inte delar gemensamma föreställningar delar det inte heller en gemensam - kollektiv - identitet, utan en identitet av överlappande likheter. Den konnektiva identiteten innefattar överlappande likheter av värderingar, värderingar som redan är artikulerade i en bredare mobilisering mot rasism. Man identifierar sig inte som Kämpa Malmö, utan *genom* Kämpa Malmö, till exempel som antirasist, feminist eller Malmöbo. Identifikationen sker därför med likheter som överlappas, som har knutits till Kämpa Malmö, genom att aktörer har anslutit till nätverket via hashtaggen eller parollen Kämpa Malmö. Att ansluta till nätverket är en intet förpliktigande och kravlös handling - en handling som ansluter aktörerna till den konnektiva identiteten.

Vår avsikt med studien har varit att nå en bredare förståelse för hur förutsättningarna för alternativt politiskt deltagande har förändrats i vår senmoderna samtid. Kämpa Malmö belyser att spelreglerna för det politiska samtalet har förändrats. Det är inget som säger att Kämpa Malmö som alternativ politisk rörelse är en unik företeelse, även om mobiliseringsprocesser ser olika ut från fall till fall. Vår ambition är att med studien och begreppet konnektiva identiteter kunna bidra med förståelse för samtida alternativa politiska rörelser.

Referenser

- Askanius, T. (2012). *Radical Online Video: YouTube, video activism and social movement media practices*. Department of Communication and Media, Lund University: Lund.
- Bennett, W.L. (2012). The personalization of politics: Political identity, social media and changing patterns of participation. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science* [Elektronisk] <http://eds.b.ebscohost.com.ludwig.lub.lu.se/eds/search/basic?sid=74a8fd5e-9e20-48d8-ade2-2ef94803c627@sessionmgr113&vid=1&hid=127> [2014-12-18]
- Bennett, W.L. & A. Segerberg (2011). Digital media and the personalization of collective action: Social technology and the organization of protests against the global economic crisis. *Information, Communication & Society* [Elektronisk] <http://eds.b.ebscohost.com.ludwig.lub.lu.se/eds/search/basic?sid=74a8fd5e-9e20-48d8-ade2-2ef94803c627@sessionmgr113&vid=1&hid=127> [2014-12-18]
- Bennett, W.L. & A. Segerberg (2012). The logic of connective action: Digital media and the personalization of contentious politics. *Information, Communication & Society* [Elektronisk] <http://eds.b.ebscohost.com.ludwig.lub.lu.se/eds/search/basic?sid=74a8fd5e-9e20-48d8-ade2-2ef94803c627@sessionmgr113&vid=1&hid=127> [2014-12-18]
- Carroll, W.K. & Robert A. Hackett (2006). Democratic media activism through the lens of social movement theory. *Media, Culture & Society* [Elektronisk] <http://eds.b.ebscohost.com.ludwig.lub.lu.se/eds/search/basic?sid=74a8fd5e-9e20-48d8-ade2-2ef94803c627@sessionmgr113&vid=1&hid=127> [2014-12-18]
- Dahlgren, P. (2013). *The Political Web: Media, Participation and Alternative Democracy*. Palgrave Macmillan: Hampshire/New York.
- Dahlgren, P. (2009). *Media and Political engagement - Citizens, Communications and Democracy*. Cambridge University Press: New York.
- Denscombe, M. (2009). *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. Studentlitteratur: Lund.
- Espeland, C.E. & Jon Rogstad (2013). Antiracism and Social Movements in Norway: The importance of Critical Events. *Journal of Ethnic and Migration Studies* [Elektronisk] <http://eds.b.ebscohost.com.ludwig.lub.lu.se/eds/search/basic?sid=74a8fd5e-9e20-48d8-ade2-2ef94803c627@sessionmgr113&vid=1&hid=127> [2014-12-18]
- Fay, B. (2011). *Contemporary Philosophy of Social Science: a multicultural approach*. Wiley-Blackwell: London.
- Gerbaudo, P. (2012). *Tweets and the streets : social media and contemporary activism*. Pluto Press: London.
- Jamison, A. & Wettergren, Å (2006) *Sociala rörelser: politik och kultur*. Studentlitteratur: Lund
- Jämte, J. (2013). *Antirasismens många ansikten*. Statsvetenskapliga institutionen, Umeå universitet: Umeå.
- Lievrouw, L. (2011). *Alternative and Activist New Media*. Polity: Cambridge

- Melucci, A. (1989). *Nomader i nuet: sociala rörelser och individuella behov i dagens samhälle*. Diablos: Göteborg.
- Merriam, S (1994). *Fallstudien som forskningsmetod*. Studentlitteratur: Lund.
- Mouffe, C. (2013). *Agonistics: thinking the world politically*. Verso: London.
- Rosanvallon, P. (2006). *Motdemokratin: Politiken i misstrons tid*. Tankekraft: Stockholm.
- Østbye, H. et al. (2004). *Metodbok för medievetenskap*. Liber: Malmö.

Källmaterial

Elektroniska källor

- Allt åt alla (2014) Vad vi menar när vi säger att antifascism är självförvar. [Elektronisk]
<http://alltattalla.com/allmant/vad-vi-menar-nar-vi-sager-att-antifascism-ar-sjalfvforvar>
 [2015-01-21]
- Skåne mot Rasism (2014) KÄMPA MALMÖ - Antifascism är självförvar [Facebook]
<https://www.facebook.com/events/250586945123741/> [2014-12-10]
- Svenskarnas Parti (2014) SvP kommenterar nattens händelse i Malmö. [Elektronisk]
<https://www.svenskarnasparti.se/2014/03/09/svp-kommenterar-nattens-handelse-i-malmo/> [2015-01-23]

Tidningsartiklar

- Anjou, M (2014) Tusentals demonstrerade mot nazism. Sydsvenskan, 16 mars. <http://www.sydsvenskan.se/malmo/tusentals-demonstrerade-mot-nazism/> [2015-01-09]
- Avellan, H (2014) Heidi Avellan: Nazistfri zon – överallt. Sydsvenskan, 15 mars. <http://www.sydsvenskan.se/opinion/heidi-avellan/heidi-avellan-zon--overallt/> [2015-12-16]
- Fjellman Jaderup, E (2014) Kontroversiell paroll i antinazistisk demonstration. Sydsvenskan, 23 mars. <http://www.sydsvenskan.se/malmo/kontroversiell-paroll-i-antinazistisk-demonstration/> [2014-12-17]
- Helmerson, E (2014) Tåg som lätt spårar ur. Dagens Nyheter, 12 mars. <http://www.dn.se/ledare/signerat/tag-som-latt-sparar-ur/> [2015-01-21]
- Johansson, L (2014) Ljusmanifestation mot polisvåld. Skånskan, 24 augusti. <http://www.skanskan.se/article/20140825/MALMO/140829604/-/ljusmanifestation-mot-polisvald> [2015-01-22]
- Johansson, Y., Malmstöm, A., Svensson, M (2014) Polisen: Nazister bakom nattens attack på Möllvången. Sydsvenskan, 10 mars. <http://www.sydsvenskan.se/malmo/polisen-nazister-bakom-nattens-attack-pa-mollvangen/> [2014-12-17]
- Melin, E (2014) Hård kritik mot polisens insats, Aftonbladet, 24 augusti. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article19414752.ab> [2014-12-17]

- Orrenius, N (2014) Att vakna upp som fotbollens feministikon, Dagens Nyheter, 6 september.<http://www.dn.se/sport/fotboll/att-vakna-upp-som-fotbollens-feministikon/> [2014-12-15]
- Röstlund, C (2014) Tumultet kring Svenskarnas parti, Svenska dagbladet, 27 augusti.http://www.svd.se/nyheter/valet2014/svenskarnas-parti_3847588.svd?sidan=16 [2014-12-17]
- Smålandsposten (2014) Glöm inte Vänsterpartiet. Smålandsposten, 11 mars.<http://www.smp.se/ledare/glom-inte-vansterpartiet%284194668%29.gm> [2015-01-21]

Publikationer från Medie- och kommunikationsvetenskap Lunds universitet

Beställning och aktuella priser på: www.lu.se/media-tryck/bokfoersaljning
Böckerna levereras mot faktura.

Lund Studies in Media and Communication (ISSN 1104-4330)

- 4 Åsa Thelander, *En resa till naturen på reklamens villkor*
216 sidor ISBN 91-7267-125-4 (ak. avh. 2002)
- 5 Ulrika Sjöberg, *Screen Rites: A study of Swedish young people's use and meaningmaking of screen-based media in everyday life* 314 sidor ISBN 91-7267-128-9 (ak. avh. 2002)
- 6 Charlotte Simonsson, *Den kommunikativa utmaningen: En studie av kommunikationen mellan chef och medarbetare i en modern organisation*
272 sidor ISBN 91-7267-131-9 (ak. avh. 2002)
- 7 Mats Heide, *Intranät – en ny arena för kommunikation och lärande*
244 sidor ISBN 91-7267-130-0 (ak. avh. 2002)
- 8 Helena Sandberg, *Medier & fetma: En analys av vikt*
297 sidor ISBN 91-7267-170-X (ak. avh. 2004)
- 9 Michael Karlsson, *Nätjournalistik – En explorativ fallstudie av digitala mediers karaktärsdrag på fyra svenska nyhetssajter*
240 sidor ISBN: 91-7267-212-9 (ak. avh. 2006)
- 10 Jakob Svensson, *Kommunikation Medborgarskap och Deltagardemokrati – En studie av medborgarutskotten i Helsingborg*
302 sidor ISBN 978-91-628-7512-1 (ak. avh. 2008)
- 11 Malin Nilsson, *Att förklara människan – Diskurser i populärvetenskapliga tv-program*
252 sidor ISBN 91-7267-296-X (ak. avh. 2009)
- 12 Michael Krona, *Från orsak till verkan – Berättarstrategier i Sveriges Televisions inrikespolitiska nyhetsförmedling 1978-2005*
305 sidor ISBN 978-91-628-7876-4 (ak. avh. 2009)
- 13 Sara Hamquist, *Dagspress, sport och doping – Mediaskandaler i ett samtida Sverige* 250 sidor ISBN 978-91-628-7979-2 (ak. avh. 2009)
- 14 Inger Larsson, *Att bygga broar över kulturgränser – Om svenskars kommunikation med icke-svenskar* 231 sidor ISBN 91-7267-312-5 (ak. avh. 2010)
- 15 Marja Åkerström, *Den kosmetiska demokratin – En studie av den politiska diskursiva praktiken i Sjöbo och Ystad* 261 sidor ISBN 91-7267-324-9 (ak. avh. 2010)
- 16 Veselinka Möllerström, *Malmös omvandling från arbetarstad till kunskapsstad – En diskursanalytisk studie av Malmös förnyelse*
243 sidor ISBN 978-91-7473-171-2 (ak. avh. 2011)
- 17 Tina Askanius, *Radical Online Video – YouTube, video activism and social movement media practices* 260 sidor ISBN 978-91-7473-393-8 (ak. avh. 2012)

Media and Communication Studies Research Reports (ISSN 1404-2649)

- 1998:1 Linderholm, Inger *Miljöanpassad trafik i Vetlanda kommun: En första utvärdering av ett informationsprojekt om förbättrat trafikbeteende till förmån för miljön, på uppdrag av Vägverket* 104 sidor ISBN 91-89078-50-0
- 1999:1 Linderholm, Inger *Självsäker 1996, 1997 och 1998: En utvärdering av tre års trafiksäkerhetskampanj riktad till unga trafikanter i Skaraborgs län* 54 sidor ISBN 91-89078-73-X
- 1999:2 Jarlbro, Gunilla *Miljöanpassad trafik i Vetlanda kommun: En andra utvärdering av ett Community Intervention-projekt på uppdrag av Vägverket* 51 sidor ISBN 91-89078-90-X
- 2000:1 Jarlbro, Gunilla *Miljöanpassad trafik i Vetlanda kommun: En tredje utvärdering av ett Community Intervention-projekt på uppdrag av Vägverket* 42 sidor ISBN 91-7267-023-1
- 2001:1 Palm, Lars *Istället för höjda bensinskatter? En analys av projektet "Miljöanpassad trafik i Vetland"* 50 sidor ISBN 91-7267-104-1
- 2001:2 Palm, Lars & Marja Åkerström *Vem utmanade vem? En utvärdering av projektet "Utmanarkommunerna"* 56 sidor ISBN 91-72667-106-8
- 2001:3 Jarlbro, Gunilla *Forskning om miljö och massmedier: En forskningsöversikt* 35 sidor ISBN 91-7267-112-2
- 2003:1 Jarlbro, Gunilla *Manliga snillen och tokiga feminister: En analys av mediernas rapportering kring tillsättningen av professuren i historia vid Lunds universitet våren 2002* 35 sidor ISBN 91-7267-145-9
- 2004:1 Jarlbro, Gunilla *Mellan tonårsfylleri och prisvärda lådviner: En analys av pressens rapportering av alkohol första halvåret 1995, 1998 och 2003* 45 sidor ISBN 91-7267-172-6
- 2004:2 Olsson, Tobias *Oundgängliga resurser: Om medier, IKT och lärande bland partipolitiskt aktiva ungdomar* 122 sidor ISBN 91-7267-176-9
- 2005:1 Olsson, Tobias *Alternativa resurser: Om medier, IKT och lärande bland ungdomar i alternativa rörelser* 122 sidor ISBN 91-7267-194-7
- 2006:1 Sandberg, Helena *"Välkommen till professor Godis" – En studie om reklam, ohälsosam mat och barn* 97 sidor ISBN 91-7267-223-4
- 2006:2 Ringfjord, Britt-Marie *"Fotboll är livet ☺" – En studie om fotbollstjejer och TV-sport* 142 sidor ISBN 91-7267-224-2
- 2007:1 Olsson, Tobias & Danielsson, Martin *Webbplatser som medborgarligena resurser – En explorativ studie av den politiska webben* 122 sidor ISBN 91-7267-228-5
- 2007:2 Rudefelt, Karin *Unga medborgares bloggande som demokratiskt deltagande* 104 sidor ISBN 91-7267-232-3

Media and Communication Studies Working Papers (ISSN 1404-2630)

- 1998:1 Bengtsson/Hjorth /Sandberg/Thelander *Möten på fältet: Kvalitativ metod i teori och praktik* 150 sidor ISBN 91-89078-34-9
- 1998:2 Jonsson, Pernilla & Lars Uhlin *Digital-TV: Inte bara ett och nollor. En mångdimensionell studie av digital-TV i allmänhetens intresse* 113 sidor ISBN 91-89078-41-1

- 1999:1 Sandberg, Helena & Åsa Thelander *När miljökrisen är här: Fallet Hallandsåsen – människors oro, deras upplevelser av myndigheters agerande och medias roll* 114 sidor ISBN 91-89078-71-3
- 1999:2 Åkerström, Marja *Internet och demokratin* 100 sidor ISBN 91-89078-86-1
- 1999:3 Sjöberg, Ulrika *I dataspelens värld: En studie om hur barn använder och upplever dataspel* 89 sidor ISBN 91-89078-98-5
- 2000:1 Heide, Mats *Metateorier och forskning om informationsteknik* 92 sidor ISBN 91-7267-005-3
- 2000:2 Jonsson, Pernilla & Lars Uhlin ... *och nu blir det digital-TV!: Vision och verklighet bland vanligt folk* 80 sidor ISBN 91-7267-016-9
- 2008:1 Jarlbro, Gunilla & Rübamen, Michael *Dissad och missad – Funktionshinder i Sveriges Television* 50 sidor ISBN 91-7267-253-6

Förtjänstfulla examensarbeten i MKV

- 2008:1 Charlotte Anderberg & Leo Eriksson *Kära doktorn... – En analys av genusrepresentationerna i sjukhusserierna Grey's Anatomy och House* 43 sidor ISBN 91-7267-253-6
- 2008:2 Henrique Norman & Fredrik Svensson *It's a Man's Man's Man's World – En studie av kvinnans gestaltning i svenska musikmagasin* 46 sidor ISBN 91-7267-277-3
- 2009:1 Jörgen Gotthardsson & Mikael Lahti *Snurr på interaktionen: Kommunikation, makt och miljö* 51 sidor ISBN 91-7267-297-8
- 2011:1 Jenny Hermansson & Louise Sallander *I evigt minne ljust bevarad – En kvalitativ studie av minnesgrupper på Facebook* 46 sidor ISBN 91-7267-333-8
- 2014:1 Fredrik Miegel & Fredrik Schoug (red) *Uppsatshandboken* 282 sidor ISBN 978-91-981614-0-3
- 2014:2 Gustav Persson *Protestens politiska plats – En kritisk diskursanalys av pressens rapportering från två protester i det offentliga rummet* 50 sidor ISBN 91-7267-361-3
- 2014:3 Ulrika Kjörling *SVT-folk och MMA-panik – Reproduktionen av kampsportsproblemet* 48 sidor ISBN 91-7267-362-1
- 2014:4 Karin Värnberg *Den långa vägen till Vita Huset – En kvalitativ textanalys av The Daily Shows bevakning av 2008 års amerikanska presidentval* 40 sidor ISBN 91-7267-363-X
- 2014:5 Emma Vigg & Ida Wallin *Normbrytande eller normbekräftande? – En kvalitativ innehållsanalys av TV-serien Girls ur ett genusperspektiv* 38 sidor ISBN 91-7267-364-8
- 2014:6 Maria Christensson *Uppkopplad och avtrubbad – Om hur vardagens medieanvändande påverkar den sociala responsiviteten* 53 sidor ISBN 91-7267-366-4
- 2015:1 Josefin Waldenström och Tilda Wennerstål *#kämpamalmö – Mobilisering, reaktivitet, gemenskap* 48 sidor ISBN 978-91-7267-377-9
- 2015:2 Isa Chen *Ren mat, smutsig politik? – Medborgarengagemang i den naturliga matens namn* 49 sidor ISBN 978-91-7267-378-6

Övrigt

Att skriva uppsats: Råd, anvisningar och bedömningskriterier inför uppsatsarbetet på MKV 203 och MKV 104 37 sidor ISBN 91-89078-49-7

Parollen *Kämpa Malmö* har kommit att symbolisera en kamp mot rasism, fascism och nazism. Det var i samband med det uppmärksammade överfallet den 8 mars 2014, där sex personer attackerades och misshandlades på öppen gata i centrala Malmö, som parollen började användas och spridas. *Kämpa Malmö – Antifascism är självförsvar* blev namnet på den demonstration som anordnades för att uppmärksamma händelsen, där uppemot 10 000 personer deltog. Därefter blev Kämpa Malmö en kanal för ett politiskt engagemang som fick stor spridning framförallt i de digitala medierna.

I och med den medieteknologiska utvecklingen har förutsättningarna för politiska samtal och aktiviteter förändrats. Medierna har kommit att bli en integrerad del i människors vardagsliv och politiskt engagemang bedrivs idag i stor utsträckning online. Med utgångspunkt i hashtaggen #kämpamalmö undersöker den här studien politiska uttryck och politiskt engagemang i en medialiserad tid. Syftet är att undersöka mobiliseringsprocessen inom Kämpa Malmö, och med det nå bredare förståelse för de förändrade förutsättningarna för politiskt deltagande. Hur och varför sker en mobilisering? Hur kan vi förstå de individuella och kollektiva uttryck som manifesteras inom Kämpa Malmö?



LUNDS
UNIVERSITET

Förtjänstfulla examensarbeten i MKV

ISBN 978-91-7267-377-9

MEDIA AND COMMUNICATIONS STUDIES

LUND UNIVERSITY

P.O BOX • 117 SE-221 00 LUND SWEDEN